

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA



Nagyobb ütemű korszerűsítést!

Tudósítás az Elnökség üléséről

Elnökségünk július 30-án tartotta ülését: elsőként megvitatták a Budapest-vidéki Területi Bizottsághoz tartozó postaszerveknél dolgozók különböző szakmai rétegeinek anyagi ösztönzéssel és munkaügyi problémákkal kapcsolatos jelentését. A téma eléggé izgalmas. A jelentésből kitűnik: az igazgatóság a feladatok végrehajtása érdekében igyekezett biztosítani a személyi feltételeket, a lehetőségekhez mérten bérfejlesztést. Hangsúlyozták: minden egyes intézkedést megvitatnak a területi bizottsággal. Az a vélemény alakult ki, hogy a bérfejlesztési összegek elaprózódtak, így azután nem érték el a kívánt célt, vagyis nem ösztönözték a dolgozókat jobb munkára. Utaltak a létszámihiányra, amely mindenekelőtt a forgalomnál tapasztalható. Hangsúlyozták: nagyobb ütemben kell korszerűsíteni az elavult postaházakat, biztosítani a heti pihenőnapot, s érvényre juttatni, megérteni a dolgozókkal a fegyelmezett munka fontosságát. A területi bizottság sürgetően lépett fel, hogy az igazgatóság kapjon saját irodapépületet, oktatási intézményt. Javasolta: központilag intézkedjenek, hogy az igazgatóságok törzsenek különálló bérigazdítkodását elválasszák a végrehajtószolgáltatól.

Az elnökség tagjai részéről felvetődött: szó sincs arról, hogy a Buvig bérszintje a többi igazgatósághoz viszonyítva alacsony. A jövőben a szakszervezet vezető szerve érvényre kíván szerezni a helyes bérigazdítkodás alapelveinek. Javaslatként elhang-

zott: az éjszakai pótlékot a vasutas dolgozókéhoz hasonlóan központilag oldják meg a postán. Felvetődött a vasárnapi hírlap-kézbesítés problémája is. Az Elnökség végül is némi kiegészítéssel elfogadta a jelentést.

A továbbiakban a Posta Országos Oktatási és Ismeretterjesztési Tanácsa 1969/70. évi munkájáról és az 1970/71. évi oktatási, ismeretterjesztési és műszaki propaganda feladatairól szóló jelentés került az Elnökség elé, amelyet jóvá is hagytak. Megvitatták a postás ifjúság élet- és munkakörülményeivel, nevelésével és érdekvédelmével kapcsolatos tapasztalatokról, tennivalókról szóló jelentést, s mivel azt nem találták eléggé megalapozottnak, úgy döntöttek, hogy a szakszervezet titkársága vegyen részt a téma alaposabb feldolgozásában s azután kerüljön az anyag a Központi Vezetőség elé.

A szakszervezeti szervek újválasztására vonatkozó javaslatot némi kiegészítéssel az Elnökség elfogadta, s jóváhagyta, hogy azt a Központi Vezetőség elé vigyék. (E témáról a Központi Vezetőség üléséről szóló tudósításban részletesebben beszámolunk).

Végül tájékoztató jelentés szerepelt az elnökségi ülésen a panaszügyek intézésére, a szakszervezeti tagoknak nyújtandó jogsegélyre vonatkozó elnökségi határozat végrehajtására. Az egyéb napirendek között hosszasan foglalkozott az Elnökség az árvíz-károsultak szervezett megsegítésével.

16 nappal hamarabb

A Lágymányos Távbeszélő Üzemben mint ismeretes, év végére elkészül az új crossbar központ, és az új 7A-2 központ első bővítése. Mi a helyzet most, az év derekán? Előbbre hozzák-e december 31 helyett a kettős központ átadását? A kollektívák, a szocialista brigádok vajon hogyan segítik elő a célt?

Gyorsított ütemben

Az előszerelési munkálatokban kiemelkedően jó eredményt ér el az üzleti csoport, az Kaffka Margit női brigád. Az idén másodsor nyerték el a szocialista címet. Lengvári Kláraval, a brigád vezetőjével mérjük fel a brigád vállalásainak egyes pontjait:

— Az új központ üzembe helyezésével egyidejűleg 5 ezer új állomást kapcsolnak be, elsősorban a Sas-hegy és a Gellérthegy területén. Soronkívül rendezték a várakozók nyilvántartását, s ugyancsak gyorsított ütemben végezzük el a beadványok elbírálásával és az állomások felszerelésével kapcsolatos adminisztrációt. Így a szerelési költségek és a kapcsolási számok megállapítása után a bejelentés és vállaló nyilatkozatot három napon belül kiküldjük. Az iratok visszaérkezése után a szerelési lapot két napon belül továbbítjuk a hálózatos osztálynak. Az üzembe érkezett kis megrendelésekről a szerelési lapot ugyancsak három napon belül továbbítjuk a társosztálynak. A beérkezett kérelmeket 30 napon belül intézzük.

E felajánlások, amelyeket az eltelt fél év statisztikája szerint a Kaffka brigád tagjai valóra váltottak, lényegesen

meggyorsították az ügymenetet. Erre azért van szükség, mert amíg ők előre dolgoznak, addig a másik brigád, a következő láncszem, szerelheti a telefonokat.

Nagyobb felelősséggel!

A Gyórik János vezette Kossuthi szerelő brigád tagjai tisztában vannak azzal, hogy milyen nagy feladat hárul rájuk. Ezt tanúsítja a brigád szerződése is:

— Mint látható — mondja Lendvai szaktárs, a szerelési csoport vezetője, az üzem párttitkára — a brigád országláncserezt vállal az idei munkából. Az új, 20 ezres kapacitású crossbar központ és a 7A-2 bővítése azt jelenti, hogy 5 ezer új állomást kapcsolnak a hálózatra. Az 5 ezres számból a Kossuthi brigád 1000 előszerelést és 1000 aktív szerelést vállalt. Mint a félévi kimutatásból is látszik, 523 szereléssel már végeztek is június végéig, és bizonyosnak látszik, hogy fokozott ütemben dolgoznak az elkövetkező hónapokban. A brigád vállalása szerint a tavalyi 4,4 óra szerelési időátlatagot állomásonként 4 órára szorítják.

A brigádnál az eltelt hónapokban problémát jelentett, hogy a törzsgárda Gyórik János, Tullum József, Tersánszky Zsolt, Vidák Sándor, Halmi József, Szatmári Albert szerelők mellé beosztott segédmunkaerők sokszor változtak, így nem tudták eléggé jól betanítani őket — s ez a teljesítményekben sajnos, lemaradást okozott, pedig ez az egész üzem egyik legtevékenyebb brigádja. Tavalyi munkájukért joggal kaptak 1800 forint kiemelt jutalmat. De ők is, és a vezetés is számít arra, hogy az év végére

megint kiérdemlik az anyagi elismerést.

A szerelési csoport vezetője még hangsúlyozza, hogy az egész üzem nagy meglepedéssel és örömmel fogadta az igazgatóságok azt a felhívását, hogy minden együttműködő társüzem két hónapig felelősséget vállaljon az elvégzett szerelési munkáért; vagyis ha ezen belül mutatnak valamilyen hibát, akkor azt ők kijavítják.

December 15-re kész!

A földszinti nagy 7A-2 gépteremben Lévárdi Istvánnal beszélgetek a „Tanácsköztársaság” szocialista brigád munkájáról. Az ő feladatuk: átvenni a BHG-től az új gépeket.

— A bővítésnél 3600 munkórának megfelelő átvételt vállaltunk — mondja —, ami azt jelenti, hogy a többi központtól közre működő szaktársainak ennyivel kevesebb segítségét kell nyújtaniuk az átvételhez. Ez azért lényeges, hiszen azokat a szaktársakat, akik itt bekapcsolódtak, eredeti munkahelyükön másokkal kellett pótolni. Ezen túlmenően pedig még azt is jelenti, hogy éppen a begyakorlottság, a helyismeret folytán a műszaki átvétel magasabb szintű és biztonságosabb.

Unger Mihály főművezető veszi át a szót; kiemelve, hogy a brigád tagjai valóban példát mutatnak egymás segítésében, az odaadó, gondos munkában.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a szocialista brigádok jó munkája révén a terv szerinti határidő előtt — december 15-én — tudjuk működéskébe helyezni a teljes crossbar és a bővített 7A-2 központot. (Kárpáthy)

VÁLASZTUNK!

Tudósítás a Központi Vezetőség üléséről

Választani annyi, mint állástfoglalni. S a közeljövőben a szervezett postás dolgozók állástfoglalnak a szakszervezeti választásokon. Központi vezetőségünk augusztus 18-án megtartott ülésének fő témája a szakszervezeti szervek 1970—1971. évi újválasztására vonatkozó intézkedési terv megvitatása volt. De ezt megelőzően — dr. Zsuffa Szabolcs, szakszervezetünk elnökének megnyitóját követően — Besenyey Miklós főtítkárral adott szótát a legutóbbi központi vezetőségi ülés óta végzett munkáról, az első félévi munkatervéről. Többi között emlékeztetett a nők és az ifjúság helyzetével foglalkozó elnökségi témákra, amelyeket a központi vezetőség következő ülése elé terjesztenek. A központi vezetőség tudomásul vette a főtítkárral bejelentését:

az idén valamennyi gazdálkodó postaszerv felhasználta a részére biztosított bérfejlesztést. Túl ezen, a közelmúltban a Posta Központi Járműtelep gépkocsivezetőinek, szakmunkásainak a bérét emelték.

Ezenkívül foglalkozott az elnökség a debreceni, pécsi, BUVIG, és a HTI területi bizottság, illetve szakszervezeti tanácsa tevékenységével, egy-egy elnökségi határozat végrehajtásának tükreben. Köszönetet mondott az árvízdelemben helytálló postásoknak, a Szegedi és Debreceni Területi Bizottságoknak, melyek — az árvíz-károsultak megsegítésén túl, jeleskedtek a mentés és védelem szervezésében. A vezérigazgatósággal közösen, külön intézkedési terv készült, a csaknem 60 árvíz-károsult postáscsalád megsegítésére.

A IV. ötéves terv szakszervezeti vonatkozású tennivalóiról — a dolgozók élet- és munkakörülményeinek, szociális és kulturális ellátottságának tervezett fejlesztéséről —, a központi vezetőség októberi ülésén lesz szó, amelyet végül is szakszervezetünk IX. kongresszusa fogad el.

Szabó Pál (BUVIG) a vitában arról szólt, hogy a tőlegutóbbi ülésén állást foglaltak a helyes bérpolitika megvalósítása mellett. M. Szabó József (Alközponti Üzem) elmondotta: az új svéd távbeszélő berendezések kezelői, egyszerűen a forgalom végrehajtói, nem voltak külföldi tapasztalatok, csak a szerelők, s a kapott szakirodalom, csak idegen nyelven áll rendelkezésre. Bánsági István (Kaposvár) szóba hozta: a vidéki távbeszélő központok dolgozói a postai forgalom, illetve bevétel mintegy felét adják, a feladatok megújulódnak. Besenyey Miklós hangsúlyozta: csak az osztható el, ami a postás dolgozók megtermelték. Amennyiben a javasoltnál több réteget érintő bérkorrekció mellett szavazunk, nem jut érvényre az elnökségnek, a központi vezetőség által is elfogadott álláspontja:

mindenekelőtt a legaktuálisabb bérproblémáknak kell a rendelkezésre álló összegekből megoldani. Ezeket az összegeket nem elaprózza, hanem koncentrálni kell felhasználni, mert csak így lehet az érintett dolgozóknak jelentősebb béremelést biztosítani.

— Természetesen, az újabb bérkorrekciókra vonatkozó javaslatunkat közzöljük a Posta-vezérigazgatósággal és a központi vezetőség és tárgyban kialakított álláspontját képviseljük a további bérügyi tárgyalásaink során. — A központi vezetőség elfogadta a főtítkárral beszámolóját és választát.

A szakszervezeti szervek 1970—1971. évi újválasztására vonatkozó intézkedési tervet Besenyey Miklós főtítkárral szóbelileg kiegészítette. Hangzott: a szakszervezeti vá-

lasztásokat a SZOT határozata értelmében kell megtartani, amely egyébként rögzítve van a szakszervezeti Alapszabályban is. Tehát 1970. november 15. és 1971. május 10. között kell lezajlania a szakszervezeti szervek újválasztásának — a bizalmiaktól a Szakszervezetek Országos Tanácsáig. A választás főbb célkitűzései: a választott szakszervezeti szervek minden szinten — kötelezettségüknek megfelelően —, beszámolnak végzett munkájukról, eredményeiről, arról, hogy mit tettek a felsőbb szakszervezeti szervek határozatait végrehajtása, mindenekelőtt a hatáskörükbe tartozó postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása, valamint szociális és kulturális ellátottság fejlesztése érdekében. Összintén fel kell tártani a fogycsökkentéseket, hogy azok megszüntetéséhez, megoldásához aktívan közreműköd-hessenek a dolgozók.

— A demokratizmusnak az eddigieknél jobban érvényre kell jutnia, s arról adjunk számot a szervezett dolgozóknak, amivel megbíztak bennünket, s amit kérdeznak tőlünk. El kell mondanunk — hangsúlyozta a főtítkárral —, hogyan élünk jogainkkal, hatáskörünkkel, gondolkodjunk arra is, hogy javítsunk a nők és a fiatalok arányszámán a szakszervezeti szervekben. E választás tárgyadalmunk fejlődésével együtt az eddigieknél korszerűbb és demokratikusabb lesz.

Már a jelölőbizottság tagjait is tagyűlésen választják, így a szervezett dolgozók tudják; kihez fordulhatnak észrevételeikkel, javaslatokkal. Nemcsak bizalmi, hanem, ahol váltott műszakban dolgoznak, helyettesít is kell választani.

Ahol indokolt és lehetséges, csökkentésük az alapszervezetek számát. Egyes helyeken szakszervezeti bizottságok helyett, osztály-, műhely-, vagy munkahelyi-bizottságokat választanak. A vidéki postai igazgatóságok területén a jelenlegi területi bizottságok megszűnnek, helyettük szakszervezeti tanácsokat kell választani. Nem választják újja a Központi Postaszervek Szakszervezeti Tanácsát, hanem a felügyeletük alá tartozó szak-

szervezeti szervek a választások után közvetlenül az elnökséghez tartoznak.

E témához is sokan szóltak hozzá. Dr. Vakulya Erzsébet (BUVIG TB elnöke) elmondta: bízik a szakszervezeti demokratizmus erősödésében, de rövidnek tartja a szakszervezeti bizottságok választására adott időt. Javasolta, hogy a járási szakszervezeti bizottságok maradjanak meg. Luz Márta (Kiskunhalas) szóvá tette; a különböző szakmai tanfolyamokra ajánlott, aránylag fiatal nőket nem veszik fel azzal a kifogással, hogy komplikált algebrai számításokat nem tudnak tökéletesen megoldani, pedig munkájukat kitűnően végzik. Javasolta, hogy a beszámolóknak mindenütt szóljanak a szakszervezet eredményeiről is, mert azokat kevésbé tudatosítják a szakszervezeti bizottságok. Hasonló problémákról beszélt Kiss Ernő, a Miskolci Területi Bizottság titkára. Majd Egyed Ernő titkárral szólt a HTI Szakszervezeti Tanácsának hároméves tapasztalatairól. Megemlítette, hogy a munkakörülmények javításával kapcsolatos elgondolásait már kidolgozták a IV. ötéves terv szakaszára. Juhász István (Nyíregyháza) hangzott: a választók érdekeit és véleményét kell mindenekelőtt előtérbe helyezni, hiszen a főszereplők a választók. Kovács József, a Bp. Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának titkára és Kiss Máttyás, a Debreceni Területi Bizottság titkára, illetve Koncz Sándor, szintén kiegészítő javaslatokat tett. A központi vezetőség végül is elfogadta a szakszervezeti szervek újválasztásával kapcsolatos intézkedési tervet, többek között azzal a módosítással is, hogy az alapszervezeti választásokat

1970. december 15.—
1971. február 15. között
kell megtartani. Szakszervezetünk IX. kongresszusát pedig 1971. április 8—9-re hívják össze.

Végül a központi vezetőség elfogadta szakszervezetünk 1969. évi gazdálkodásáról szóló jelentését és az 1970. évi költségvetésre vonatkozó javaslatot.

B. Gy.

A kongresszusi verseny

Közeledik az MSZMP X. kongresszusa, amely tiszteletre méltó az év elején jelentős munkafelajánlásokat tettek a postás dolgozók. Hogy ki-ki mennyiben tett eleget ezidáig a vállalásoknak, arról részletesebben hónapról hónapra riportjainkban adunk számot. A féléves mérleg postai viszonylatban igen kecsegtető.

A kiváló címmel kitüntetett Miskolci Postaigazgatóság hat havi teljesítményi értéktervét 103,4 százalékra teljesítette. A Távközlési Üzem eredménye pedig 146,2 százalék. Hogyan tudták ezt produkálni? Mindenekelőtt úgy, hogy 23 szocialista munkaszervezést kötött az igazgatóság. De e szerződés csupán papíron maradt volna, ha a 227 szocialista brigád nem küzd azért, hogy ismét elérje a megtisztelő címet, meg aztán csaknem 200 fiatal nevezett be a SZIM-versenybe is. Az utóbbi verseny végső soron szintén a postai szolgáltatások minőségét javítja. De szóljunk még a szocialista brigádokról! A Miskolc 10. sz. ph-ban 5 kézbesítőbrigád háziversenyt indított s az első félév végén a Dózsa brigád vitte el a pálmát. A Városi Távközlési Üzem ezüst-plaketttes „Bell” szocialista brigádja szerződésben kötelezte magát, hogy a helyi központ bővítését határidőre elvégzi. Új-Diósgyőr területén két törpeközpont nagyjavításával, illetve átalakításával enyhítették a távbeszélőhiányt. A brigád erőssége: az elvtársi, kollektív szellem, a kezdőkkel való lelkiismeretes, barátságos foglalkozás, a tanítás, így aztán az új dolgozók is hamarosan teljes értékű munkát végeznek.

Szólunk még a Miskolci Postaigazgatóság területi tervező irodájának „November 7” szocialista brigádjáról. Vállalták, hogy az évi teljesítménytervüket 40 ezer forinttal teljesítik túl, sőt az MSZMP X. kongresszusa 1 százalékkal megtehető vállalkozásukat. Máris büszkén jelentették: vállalkozásukat eleget tették, s ezidáig csaknem 50 ezer forint értékű feladatot végeztek el. Egy soronkívüli feladat tervezési díjból bútor vásároltak egy árvíz-károsult postás családnak.

Említsük meg a dunántúllakait is. Pécs 1. ph-ban szép faliújságokon tartják számon osztályonként a brigádok vállalásainak teljesítését. A pécsi HÁLEP teljesítménye 115,5 százalék, ez annál is inkább elismerésre méltó, hiszen az eredményt az áprilisi tömeges hálózati zavarok elhárítása mellett produkálták. Kaposvárról az 1. sz. postahivatalt „Látka Sándor” szocialista brigádja a hírlapterjesztésben produkált nagyszerű eredményeket. A zalaegerszegi Dózsa György brigád pedig 61 ezer forint takarékbetétet gyűjtött.

Csupán néhány példát ragadtunk ki a sok közül, de ezek is bizonyítják: a postás dolgozók az MSZMP X. kongresszusa asztalára jó munkájukat helyezik tisztelgésül.

(sz. gy.)



A bizalmiak „hatalmáról”

A szakszervezeti mozgalom legfőbb támasza a bizalmihálózat. Erthető ez, hiszen a szakszervezeti bizalmi csoportja tagjaival él, közöttük van a munkában, ismeri őket, együtt örül vagy szomorkodik velük. Különleges „hatalom” van a szakszervezeti bizalmiak kezében: a szervezeti dolgozók bizalma. Vajon tudják-e ezt — és élnek-e hatalmukkal? Ezt akarjuk megtudni, amikor is kerekasztal-beszélgetésünkre néhányat közülük meghívtunk. Íme, övék a szó:



— Két évvel ezelőtt választottak meg bizalmiak. S azon nyomban problémákkal teli tarisznyát akasztottak a nyakamba. Volt abban minden. Javítani kell a szociális- és munkakörülményeket. Panaszokadtak a munkaruhaellátásra, az elavult szerszámokra, a védőruhaellátásra, a rossz szerszámgepekre. Kidolgoztam magamnak egy vázlatos tervet, majd utána sűrűn kopogtatam a szakszervezeti bizottság titkárának ajtaján. Választóm ugyan nap mint nap ostromoltak kérdésekkel: Na, mi van, sikerült-e már valamit intézni? Két év alatt kiürült a tarisznyám — emlékszik vissza Csányi Béla, a József Távbeszélő Üzem karbantartócsoportjának bizalmija. — De azért gondoskodnak arról, hogy ne legyen mindig üres. Az bizonyos, hogy új női öltöző épült, az erősrámú szerek védőruhája azonban még nem intézhető el, a villany-szerelők már igen. A műhelyben új esztergapadot szereltek fel.

Rossz szerszámok

— Panaszokadtak még ma is: az új prémiumrendszerre, mert többet dolgoznak és kevesebb jutalmat kapnak. A Távbeszélő Igazgatóság illetékesei — tudomásom szerint — korrigálják a hibát. Tudom, hogy szomszédságunkban épül az új távvalasztó központ, akkor fel szabadul sok helyiség, javulni fog a helyzet, de ez független attól a problémától, hogy kéziszerszámaink teljesen elkopnak, korszerűtlenné válnak. Pénzkeret hiányára hívatkoznak, de én nem nyugosom. Be kell látniuk az illetékeseknek, hogy a háború előtt gyártott kézfűrészpéppel nem lehet jól a munka. Olvastam az elnökség és a központi vezetőség állásfoglalását, a törzsgazdátok megbeszéléséről. Hát itt még nincs minden rendben! Az újonnan felvetteknek több dert adnak, mint a meglévőknek. Jó lenne, ha egyszer-egyszer azért a bizalmi véleményére is hallgatnának az ügyvezetők, vagy az igazgatóság. Nem szólván a szakszervezeti bizottságról. Ha bennünket meghallgatnak, nem lesz komolyabb hiba a kréta körül.

Négy évenként kellene...

— Szervezem a munkaversenyt is. A brigád, amelyben dolgozom, aranykoszorús szocialista brigád. Vigyázunk arra is, hogy ne legyen baleset. Nem is volt az idén. Azt is el kell ismernem, hogy javultak a munkakörülmények, teljes felújítás történt, festették, mázoltak, új bútorzatot kaptunk, a hűtőszekrény is újból van. Éppen a bizalmiak szorgalmazására bevezették a kéthetenkénti szabad szombatot. Amikor szóltak: szervezzék fiatalokat a „kommunisták vasárnapra”, csoportomból négyen jelentkeztek. Szóval bejöttem a bizalmi munkába, nem sokára készülhetek a számadásra. Ezzel kapcsolatosan megjegyzem: a dolgozók szerint és szerintem is az alap-szerzői tisztviselők választását négyévenként kellene megtartani. Mire belejöttem a munkába, lehet új bizalmi választani. Elfordulhat, hogy ismét engem választanak, de az is, hogy nem. S az új bizalmi kezdheti elölről... — hangszólózza végül Csányi Béla.

Címzett: a Szociális Hivatal

— Engem soron kívül választottak meg egy évvel ez-

előtt bizalmiak, de az szb nő-felölse is vagyok. Megválasztásom után nyomban a bérkérdések kerültek szőnyegre.



Örömmel mondhatom: ma már a fizetés, jutalmazás körül kevesebb a probléma, igaz, nemcsak nekem, a bizalmiak az érdeme, hanem elsősorban az szb és a szakvezetés járt el kielégítően. Felvetődött az is, hogy éterünkől lassan kiszorulunk, mert a postán kívüliek foglalják el a helyet. Szóval tettem. Az eredmény: a szociális hivattal sok vita után megegyeztünk. Ma már könnyelműen tudunk ebédelni. Sokat panaszkodtak egy évvel ezelőtt a rossz munkakörülményekre, s én, a bizalmi, mindennapos vendég voltam a szakszervezeti bizottságban. Hamarosan festettek, kicserélték a bútorokat, korszerű világitást szereltek fel. De a Magyar utcai épület egyébként romos és rozoga. A lépcsőházat aládudolták, a személyfelvonó nem működik, gyalog járunk a negyedik emeletre, ráadásul a szociális hivatal a lépcsőházban tárolja az ételmaradékokat, amely ilyenkor, a melegben, bűzlik, s a férgek is szaporodnak — mondja szinte egy szuszra Reichbach Mária, az Anyaghivatal bizalmija. — Ez utóbbi panaszt nem sikerült orvosolni, mert a Szociális Hivatal egyszerűen elzárkózik — mondván, nem tudják máshova vinni az ételmaradékokat. Hallom, a József Távbeszélő Üzemben a bizalmiak szorgalmazására bevezették a második szabad szombatot. Nálunk is komoly ügy ez. Annál is inkább furcsa, a mi helyzetünk, mert a hozzánk tartozó Központi Szertár és Nyomda dolgozóinak adott a szabad szombatot.

Pásti János, a Budapest 70. sz. postahivatal kézbesítője 16 fős csoport bizalmija két év óta. Vajon ő annak idején milyen megbízatást kapott a szervezett dolgozóktól?

Aki csupán tagdíjat szed

— Kaptam! Sok baj volt a helyettesítéssel, sikerült elintéznem. Hogy kikéri-e véleményemet Molnár József csoportvezető a jutalom, prémium elosztás előtt? Nem! Azt hittem, nincs erre szükség. A tagdíjbeszedésen kívül, bizony, egyéb jelentősebb feladatot nem végeztek. Különösebben nem is igazítottak el a szakszervezeti bizottságon, hogy tulajdonképpen mi is a bizalmi feladata — mondja szinte restellkedve Pásti János. Nem is őt hibáztatjuk ezért, hanem a szakszervezeti bizottságot. De úgy véljük, e baráti beszélgetés nyomán kinyílt a szeme és másképp látja már a feladatát.

Számokat a házakra!

Érdekes kuriózum, hogy szintén a Bp. 70-es postahivatalból, de más munkaterületről vett részt kerekasztal-beszélgetésünkön Pétervári Erzsébet, a TGX-kezelők, táviratképzésosztály csoportjának bizalmija. Mit mond ő?

— Engem egy évvel ezelőtt választottak meg bizalmiak, de már akkor is sok baj volt a táviratképzéssel, a munkakörülményekkel, a létszámbeli hiánnyal. Még ma is van olyan eset, hogy egy fiatal munkába áll és három nap múlva kilép. Tudom, sok minden közrejátszik ebben. Mindenekelőtt a munkakörülmény! Például nem egyszer tolmácsoltam már a táviratképzésosztály panaszát: a XIV. kerületben sok helyütt hiányosak a házsámok, este szinte lehetetlen megtalálni a címzeteket. En megsemm vehetem fel a kapcsolatot a kerületi tanáccsal. Nem igaz? — kérdezi Pétervári Erzsébet. Ez igaz! A hivatal vezetőjének kell ez ügyben megegyeznie a XIV. kerületi tanács illetékes osztályával.

Öltöző a vasszekrényben

— Jaj, még valamit elfelejtettem. A telex-kezelőket a napokban „kilakoltatták”, mert hogy általános renoválás, festés, mázolás lesz. Ennek örülnék is, de annak már kevésbé, hogy az öt TGX-kezelő nőnek nincs öltözője, nincs fürdője. Van ugyanis egy nagy vasszekrényünk, abba rakjuk holmijainkat. Meg aztán — toldja meg korábbi hozzászólását Pétervári Erzsébet figyelemre méltó bátorsággal — egy évvel ezelőtt zajt mértek nálunk. De mikor? Akkor, amikor aránylag csend volt. Mondtuk is: miért nem akkor jönnek, amikor névnapon táviratcsúcsforgalom van. Még csak ígérni sem ígérték, pedig hát valamit kellene tenni. Csúcsforgalomban szinte megsejtül az ember a nagy zajtól.

Igen, a két évvel ezelőtt megválasztott szakszervezeti bizalmiak nyakába a szervezeti dolgozók feladatokkal telített tarisznyát akasztották. A tarisznyák többször kiürültek, s újabb feladatok kerültek helyükbe. Lesz miről beszámolniuk a közeledő választásokon.

— Van azért más baj is. Például az új egyenruha. Azt mondják a kézbesítők, hogy a gombokat rejtetten készíthetnék, ugyanis a táskaszij lezaggatja azokat. Nem szólván arról, hogy a zakók ujjai nemegyszer rövidék. Jó, hogy itt az Anyaghivatal egyik bizalmija, Tolmácsolhatná panaszunkat. (Reichbach Mária ígéretet is tett erre.) En csodálkozom Pásti János észrevételén, ugyanis csoportvezetőm, Holecz Sándor, a jutalom és prémium elosztása előtt megkérdezi véleményemet.

Egy kis ebédadag az SZT előtt



— Engem 16-án választottak meg szakszervezeti bizalmiak, s megmondom őszintén, nem könnyű a feladatom. A kezelőirodában vagy a gépiróknál igen nagy a fluktuáció. Nem győzők beszélni az eltávozni készülőkkel: maradjanak, nem járnak rosszul. Némely esetben az agitáció eredményes. A legfőbb érvem: hamarosan elkészül az új, korszerű központi telephelyünk, irodaházunk, nem kell zsúfolódnunk a Guszvay utcában — hallottuk dr. Kosinszky Szabolcsotól, a Kábelüzem szakszervezeti bizalmijától. Csoportja tagjainak zöme igazgatási feladatokat végez. De ott is adódnak ügyes-bajos dolgok. Például keveslik a családi beutalót.

— Az üzemi étkezésre is sok a panasz! Elsősorban nem a minőségre, hanem a mennyiségre. A közelmúltban valaki ebédadagját beküldte a szakszervezeti tanács ülésére — tanulmányozás végett. Az eredmény nem sok. Most azt hiszi, megnyugszik? Nem! Addig ütik a vasat, amíg meleg, illetve addig kiabálunk, amíg a Szociális Hivatal érdemben nem intézkedik. Egyébként a legutóbbi brigáderkezleten hallottam: nagyon sürgetik Forrai János tunyogmatolási lakosnak, a mi gépkészletünknek a házépítését, ugyanis az árvíz teljesen tönkretette. Nem mondanak konkrétat, megnyugtatót. Reméljük, öszre ők is tető alatt lesznek. Meg aztán ott van a lakásépítési támogatás. En magam is kaptam kamatmentes kölcsönt. Csoportom egy másik tagja úgyszintén. Igazgatónk, Csáki László, szakszervezetünk elnökségének tagja, régebben hosszú ideig szakszervezeti tisztviselő volt. Ha hozzá fordulunk ügyes-bajos dolgainkkal, nemcsak meghallgat bennünket, hanem lehetőségeihez mérten intézkedik is. Ezt azért mondom, mert így van. Nem azért, mert valamiféle hízelkedésnek számom a megállapítást — mondja dr. Kosinszky Szabolcs. Úgy véljük, hogy az elismerő szavak, a dolgozók dicsérete jólesik Csáki Lászlónak.

Az értékelést végzők feladata: körültekintő munkával elkészített javaslatokat a termelési tanácskozás elé terjeszteni.

A határozatból és az irányelvekből értelemszerűen következik: az értékelést minden évben el kell végezni, s nem minden brigádot kell minden évben valamilyen kitüntetésre javasolni. Csak azokat szükséges feltüntetni, akik különösen kiemelkedően, a korábbi évekhez mérten jelentős eredményt produkáltak, de a hármas jelszó jegyében.

A szocialista brigád cím adományozásáról a termelési tanácskozás dönt. Az elismerések különböző fokozatára azonban csak javaslatot tesz, mert annak adományozásáról a központi postaszerv vezetője dönt, közösen az illetékes szakszervezeti szervevel.

Szilasi Gyula

Bérecs György

Anyagi elismerés

A szocialista brigádok kiemelkedő munkáját az erkölcsi elismerés mellett — anyagiakban is fokozottabb mértékben kell érvényesíteni. „A Vállalat Kiváló brigádjá” kitüntetéssel együtt járó személyenkénti 1500 forintos összeggel a kormány és SZOT Elnökségének határozata útmutatást ad számunkra is. Szakszervezetünk javaslata alapján, a Postavezérgazgatóság előreláthatólag a bronz-, ezüst- és aranyfokozattal járó jutalom minimumaként 200—300, illetve 400 forintot határoz meg. Tehát a középfokú postaszervek az adományozandó jutalmak mértékét a postai minimumok és az 1500 forintos határ között arányosan szabhatják meg. Ezek után indokolt és szükséges, hogy előre meghatározott követelményeket állítsanak a brigádok felé. Olyanokat, amelyek a brigádok korábbi munkaeredményeinél komolyabb felkészülést igénylő munkát kívánunk.

A politikai és szakképzettséget a feladatok, az emberek műveltségi szintjét szükséges differenciálni, lehetőleg személyenként meghatározni. A szocialista közösségi magatartást fejlesztés a jól kitűzött célok. Ha a brigádokba például — új dolgozók kerülnek, betanításuk, a kollektívába való illeszkedésük módját kell megtalálni. Másutt egyesek magatartásbeli hibái ellen kell küzdeni, vagy társadalmi aktivitást kell szorgalmazni.

A megfelelő követelmények felállítására csakis akkor lehetséges, ha azokat a végrehajtó szakmai és mozgalmi szervek vezetői a brigádokkal kölcsönösen megvitájták. Ehhez szükséges hogy a brigádtagok a közvetlen munkahelyük tennivalói mellett ismerjék a hivatal, üzem, sőt az igazgatóság feladatait is. A posta szakmai sajátosságai-ból adódik, hogy a követelmények a termelési tanácskozásban való elfogadásán túlmenően csak az igazgatóságok és az illetékes szakszervezeti központi szerv jóváhagyásával érvényesek.

Az előzetesen meghatározott és elfogadott követelmény nem jelenti, hogy előre odaigérték a kollektívának az elismerés vagy kitüntetés valamely fokozatát. Meg kell mondani a brigádoknak: az elismerést vagy kitüntetést vállalt feladatuk teljesítése után kaphatják meg. Korábban az értékelésnél csak a szocialista cím odaadományozása felett kellett határozni, mert a brigád automatikusan a mozgalomban eltöltött folyamatos részvétel alapján kaphatta meg a különböző fokozatokat.

Az értékelést végzők feladata: körültekintő munkával elkészített javaslatokat a termelési tanácskozás elé terjeszteni. A határozatból és az irányelvekből értelemszerűen következik: az értékelést minden évben el kell végezni, s nem minden brigádot kell minden évben valamilyen kitüntetésre javasolni. Csak azokat szükséges feltüntetni, akik különösen kiemelkedően, a korábbi évekhez mérten jelentős eredményt produkáltak, de a hármas jelszó jegyében.

A szocialista brigád cím adományozásáról a termelési tanácskozás dönt. Az elismerések különböző fokozatára azonban csak javaslatot tesz, mert annak adományozásáról a központi postaszerv vezetője dönt, közösen az illetékes szakszervezeti szervevel.

Szilasi Gyula

Tanuljunk könnyedén!

Az új oktatási év változásokat hozott magával, részben a témaválasztásban, részben a tanfolyamok minőségi színvonalában. A hallgatók a szakszervezeti bizalmiaknál történő jelentkezésnél két tanfolyam között választhatnak:

Az egyik „A szocialista demokrácia kérdései” témakör a dolgozók jogairól és kötelességeiről ad részletes tájékoztatást. E tanfolyamot elsősorban azoknak ajánljuk, akik első ízben vesznek részt szervezett politikai képzésben. A másik a „Társadalmunk időszervi kérdései” — haladók részére. A tanfolyam keretében a résztvevők az időszervi gazdaságpolitikai kérdések elvi és gyakorlati oldaláról kapnak tájékoztatást.

A két tanfolyam a jövőben sem lesz iskolaszerv. Megőrzi közkedvelt tulajdonságát, az előadók és a hallgatók közötti beszélgetési jellegét. Havonta egyszer alkalommal 1—2 órás elfoglaltságot jelent, így az kevésbé fárasztó. A hallgatók baráti, elvtársi hangulatban ismerkedhetnek meg az időszervi gazdaságpolitikai kérdésekkel, ill. kapnak választ akár helyi jellegű kérdéseikre is. Ezt az oktatási formát a leginkább elfoglalt dolgozórétegek (családos anyák, bejáró dolgozók, kishivatali dolgozók) is igénybe vehetik adottságaikhoz, lehetőségeikhez mérten.

A postai dolgozóknak a szakszervezeti politikai iskolákon való számszerű részvételéről évről évre növekszik. A minden évben jelentkező törzshallgatók mellett egyre több az új érdeklődő. A jelenlegi oktatási év fő célja fiatalok és nők nagyobb részvételének biztosítása, világméretű ismeretük bővítése. A szakszervezeti aktívák, a bizalmiak, elsősorban az említett rétegek körében szervezzenek, ismertessék a tanfolyamok jellegét, hívják fel a figyelmet azok gyakorlati hasznosságára.

A tanfolyamok általában október második felében kezdődnek és május közepén fejeződnek be. A jelentkezéseket a legtöbb helyen szeptember első hetében összesítik, de a későbbi jelentkezéseket is el kell fogadni. Tamás István

Nemzetközi szakszervezeti hírek

◆ Július 11-én hazaérkezett szakszervezetünk delegációja az NDK-ból, ahol konzultatív megbeszélést folytatott.

◆ Hazaérkezett az NDK-ból a magyar postás dolgozók 35 tagú ifjúsági üdülőcsoportja július 18-án.

◆ Július 21-én elutazott hazánkba a lengyel postás dolgozók 46 fős üdülőcsoportja, majd 22-én az olasz postás dolgozók 32 fős üdülőcsoportja is elutazott. A csoport részére Besenyi Miklós főtájtárs szakszervezetünk életéről, napi munkájáról adott tájékoztatást.

◆ Július 19-én szlovákiai üdülésből hazaérkezett a magyar postás dolgozók leánygyermekének 40 fős csoportja. Július 20-án elutazott hazánkba a szlovák gyermekek 40 tagú csoportja.

◆ Horn Dezső postavezérgazgató, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese meghívására hazánkban tartózkodott Adam Sumiga, a Lengyel Postások Szakszervezete főtájtára.

◆ Szakszervezetünk meghívására családjával hazánkba érkezett Aldo Bonavoglia, az Olasz Postások Szakszervezete (CGIL) főtájtára.

◆ Központi vezetőségünk meghívására 1970. augusztus 5-én a Lengyel Postások Szakszervezete Központi Bizottsága képviselőiben háromtagú delegáció érkezett hazánkba. A delegációt fogadta Besenyi Miklós főtájtárs és Bíró B. József titkár.

Garamvölgyi András

A Munka fotópályázata

A Szakszervezetek Országos Tanácsának folyóirata, a Munka megjelenésének 20. évfordulója alkalmából fotópályázatot hirdet. A pályázat tárgya: munkásbrázolás 1970.

A szerkesztőség a pályázatot két témakörben írja ki:

1. Munkások munka közben, érdekes munkafolyamatok megörökítése, munkásportrék, 2. A dolgozók élete gyáron kívül: szórakozásuk, művelődésük, sportolásuk, rendezvényeik, sbb.

A pályázatra csak fekete-fehér, 30—40 cm-es méretű képet fogadunk el. A képeket a Munka Szerkesztősége

Munka Szerkesztőségébe (Budapest, VI. Dózsa György út 84 b) kell beküldeni, ahol szakértőkből álló zsűri dönt.

A pályázat 5 legjobb képe 1000—1000 forintos, további 5 kép pedig 600—600 forintos jutalomban részesül.

A Munka — a díjazottakon kívül is — átveszi közlésre a legjobb képeket. Egy személy mindkét témakörben 4—4 képpel pályázhat. Beküldési határidő: 1971. január 1.

Zsűrizés: 1971. január 15-ig. A képek javát 1971. tavaszán kiállításban mutatjuk be.

A szakszervezeti munka segítői

A termelés növekedése, a technika korszerűsödése egyre inkább követeli a munkakörülmények javítását, a veszélytelen, egészségre ártalmatlan és a dolgozók munkaerőjét kímélő munkafeltételek kialakítását. E célra államunk jelentős anyagi eszközöket biztosít. A munkavédelem elsősorban szakszervezeti feladat, érve ezalatt, hogy a munkavédelmi felügyelők, társadalmi felelősök törvényi biztosítási joga szóval tenni a hibákat, határidőhöz kötni azok megszüntetését. Hogy mennyire lehetne még hatékonyabbá tenni ezt a fontos munkaterületet? Ehhez tanácsot kapunk Bernhardt—Heiszig—Papp: Vállalati munkavédelmi kézikönyv c. műveiből. A szakszervezeti tisztviselőknek nélkülözhetetlen a könyv, de ajánljuk: a szakszervezők is szeressék be maguknak.

„A TT feladata a törvényesség védelmében” c. zsebkönyv szintén nagyon fontos szakszervezeti munkát tárgyal. Kitér a társadalombiztosítás legfontosabb kérdéseire, a vállalati szervek tennivalóira, az ellenőrzésre, s végül a legfontosabb, legfrissebb vonatkozó határozatokat közli.

„Eszrevételek, javaslatok naplója” nagyon praktikus kiadvány. Tulajdonképpen minden szakszervezeti bizottság és szakszervező tisztán ott kell, hogy legyen. (Tanácsos Könyvkiadó.)

BRIGÁDÉLET

A 7. számú újság végre postás brigáddal is foglalkozik, „Ezenmesterek — postás diplomaták” cím alatt. Örömmel olvastam arról is, hogy a brigádok a Szamos-menti árvíz-károsultak megsegítésében élénjárnak. Figyelmet érdemel „A szocialista brigádok és a tömegoktatás” című cikk, amely foglalkozik a bejárómunkásokkal, a Társadalmunk időszervi kérdései c. tanfolyamokon való részvétellel, azok megszervezésével. Mint tapasztalatot is érdemes megosztani, amit a Landler Jenő járműjavítóról írnak. Ott

ugyanis megszervezték az üzeneti információt — brigádszinten. Ez igen lényeges! Ha a munkában élénjáró kollektívák betekintést nyernek az egész üzem, vagy hivatal terveibe, gondjaiba, hatékonyabban tehetik a végrehajtást, megoldást. Bennünket is minden nap foglalkoztat a munkaerő-gond! Erről is olvashatunk riportot, mégpedig nagyon tanulságosat. Volt olyan eset, amikor éppen a brigád tartotta vissza az üzemből távozó munkást. Sőt, az igazgató személyesen foglalkozik e szempontból is a szocialista brigádokkal.

KISÉRLETEZŐK

Ha „Elüzem” címet nem is, a „Szocialista Munka Hivatala” rangot elnyerték, öt esztendője pedig egyfolytában eleget tesznek a feltételeknek. Minősítésükhöz illően, mondja büszkén Hidas Tibor hivatalvezető: a közelmúltban megtartott szemle megerősítette az 5-ös minősítést.



Körülményeik pedig csöppet sem irigylésre méltóak. Hét kilométerre túlik, Tatabánya-Alsó állomásra érkeznek a küldemények, s onnan továbbítják a zárlatokat is. Evtente több mint száz ezer zsák! S valamennyi időben, pontosan eljut rendelési helyére, akár csak a temérdek újság. Józseffel itt, Tatabányán a legmagasabb az egy lakosra jutó hírlapelőfizetés: a 65 ezer lelkű számláló városba 33 ezer különféle sajtótermék érkezik. Csütörtökön, pénteken nyolcvan zsák és 50 köteg hírlap!

A Népszavára például annyi nálunk az előfizető, mint egész Nógrád megyében! — teszi hozzá a hivatalvezető.

S ha már a számoknál tartunk: a múlt esztendőben 130 ezer levelet vettek fel, 133 ezret hordtak szét huszonnégy kézbesítésként. Egyszerre három napban félmilliónál több újságot juttat el az előfizetőknek a hatvan hírlapos. Forintbevételei tervüket is túlszárnyalták tavaly: csaknem 22 millió 200 ezerrel fejezték be az évet. 15 700 tv-készülék tartanak nyilván, ezenkívül 17 300 rádiótulajdonost. S ez megint csak az 1. sz. postahivatal munkáját szaporítja. Akárcsak a 7300 nyugdíjas.

Gyözik?
Különösebb fennakadás nélkül — mondja derűsen a hivatalvezető. — Ami persze

nem jelenti, hogy néha nem fő a fejem.

Kézbesítő munkakörbe például nehéz találni megfelelő embert. A bányászváros jó keresetet kínál mindenkinek. Saját neveléssel próbálkoznak — folytatja Hidas Tibor. — Nemrég négy érettségizett leányt alkalmaztunk. Meggyőződésem, hogy jó postásokká válnak...

A hivatalban százhatvenen, ötféle dolgoznak, már amíg el nem készül a nagyon is esedékes postapalota. A városban egyébként hat hivatal működik, egy újabb még az idén, a másik jövőre nyílik meg. A palota? Az csak évek múlva. Ez lesz az ország első nagy önkiszolgáló postája. Száz négyzetméteres felvételi helyiségben csupa automata, kényelmes bútorok és egyetlen alkalmazott, aki majd a szükséges felvilágosításokat adja.

Addig? Marad a mostani helyzet, a zsúfoltság, a kényelmetlenség! Mindez persze nemigen befolyásolja a hivatal nyolc, szocialista címért versengő brigádjának jó teljesítményeit. Négy kollektíva elnyerte a szocialista címet: egy brigád most először, kettő másodsor, a hírlapkézbesítők pedig „mesterötössel” dicsekedhet. Egmás után ötször érdemelték ki a megtisztelő címet! Két brigádot: Adorján Árpádné és Erdős Ferencné „kiváló dolgozó” kitüntetését kapott, a rendszeres helyettesek közül pedig Nagy Erzsébetet találták méltónak a címre. Pénzes Lászlóné és Tóth Sándor a 25. évforduló, a felszabadulás jubileuma alkalmából vezérigazgatói elismerésben részesült, Mares József és Horváth László — mindketten példamutató kommunista postások — emlékérmét kaptak, a szakszervezet pedig oklevéllel tüntette ki őket.

Milyen támogatást nyújtanak a brigádok a hivatal működéséhez?
Nélkülözhetetlenek — jegyzem a hivatalvezető szavait. — Megfeszített munkájuknak köszönhető, hogy hűfűvészek, a zord időjárás ellenére ügyszólván fennakadás nélkül ellátták a szolgálatot. Ha kellett, Bicskőre mentek, a behavazott mozgóposta kirkására.

Jól összekovácsolódott kollektívák a tatabányai brigádok. Nem utolsósorban az ő érdemük; indokolt panasz esztendő óta nem hangzott el a posta ellen.

Tatabánya hatalmas kiterjedésű város — folytatja Hidas Tibor —, az átmérője

14 kilométer. S néhány új, tízeletemes épületben, a miniszteri rendelkezés ellenére, nem szerelték fel a kapu alatti levélszekrényeket, ami bizony nehezíti a munkát, akárcsak a kertés házak kapuján hiányzó szekrények. Most egyébként a tanácsal közösen akciót indítottunk azért, hogy a kertés családi házak kapujánál mindenütt szereljenek fel levélszekrényt.

Egyébként Tatabánya is részt vesz abban a kísérletben, amellyel az ajánlott küldemények levélszekrény útján való kézbesítésnek lehetőségeit vizsgálják. A kísérlet lényege: amennyiben a kézbesítő a címzettet nem találja otthon, s helyettes átvevőnek sem adhatja át a küldeményt, azt az erre a célra készített értesítő hátrahagyása mellett levélszekrény útján kézbesíti. Eddig 320 ajánlott küldeményt juttattak el ilyen módon a címzettekhez, s panasz egyetlen esetben sem volt. A kísérlet — úgy tűnik — bevált.



Általában mindenki komolyan, hivatásának tekintve a postai munkát — jegyzi meg Hidas Tibor, s hozzátesszi: szívesen és sokan tanulnak. Legutóbb tizenketten vettek részt valamilyen továbbképzésben. Hárman érettségiztek, négyen felső-, egy középső-, hárman pedig alsófokú szakmai képesítést szereztek. Egy dolgozónk most érettségizik. A Szakma Ifjú Mestere című tizenküzdeket, kitérő eredménnyel: hárman arany, hárman ezüst, négyen bronz jelvényt kaptak. Nagy népszerűségnek örvendtek a szabad akadémia előadásait is, amelyekre a környékről is jöttek érdeklődők.

Íme, közelről az 1. számú tatabányai postahivatal, amelynek bemutatása — úgy érzük — nem lenne teljes, megközelítő, ha nem szólnánk külön vezetőjéről. Hidas Tibor hat esztendője került a hivatal élére. „Régi” postás: 1942-ben Pestújhelyen kezdte... Hat évig Komáromban vezette a postát, onnan került a megyeszékhelyre.

S ha újra kezdené?
Megint csak postásnak mennék.

Gyapay Dénes

LAKÁSEPÍTŐK



Ön-útómmal

Az alábbiakban két boldog ember nyilatkozik. Vizsgálatainkkal mit sem vonnak le a boldogságuk alapjául szolgáló tényből. Nevezetesen abból, hogy lakástulajdonosok lesznek. Mégis érthető, hogy örömmel időnként örömmé válik.

„Ki van szolgáltatva az ember...”

BARTA ERNŐ, a József Távbeszélő Üzem főművezetője:

— A XII., Budakeszi út 8-ban épül a lakásom. A tervezés 1967 őszén kezdődött, telekátírással, építési engedéllyel. Az ilyenkor már szokásos bonyodalmakkal. A tervezés 1968 elején elkészült és elkezdtünk kivitelezőt keresni. Végül a 43-as építőipari vállalat elvállalta. Hogy hogyan? Azt most nem akarom elmondani...

— Megkötöttük a szerződést, amely szerint 1969. december 31-ig be kellett volna fejezni a 12 lakásos házat. A kezdés azonban elhúzódtott. És 1969. elején felemelkedett az építőanyag árát. Az előzetes 2,3 millió forintos költségvetés és a szerződés 2,95 millióra módosult. Az új határidőt pedig 1970. november 30-án szabta meg az építőipari vállalat. Tehát egy hónap hiány, egy évet csúsztunk.

— 1969 végéig gyakorlatilag semmi sem történt. Azon kívül, hogy segítségért szaladgáltunk. Sürgettünk, de nem sok sikerrel. Nem hibáztatok ezért senkit, tudom, az építőipart nem lehet kötelezni saját határidejének betartására, mindent meg tud indokolni, még a bíróság sem vonhatja felelősségre sok sikerrel.

Nagyon rossz érzés azonban, hogy az ember kifizeti a sok pénzt, és ki van szolgáltatva. Ahhoz is jól képet kell venni, ami egyáltalán nem tetszik. Ez az említett költségvetési módosítás nekem például 53 ezer forint pluszköltséget jelent. És miután póthitelt kellett kérni, kettő helyett hat százalékos kamattal számolt az Országos Takarékpénztár. Nekem 45 ezer forint saját megtakarított pénzem volt. Mert én viszonylag könnyű helyzetben élek, a 12 építendő közül én vagyok az egyetlen, akinek van lakása. Szoba-konyhás, az igaz, de mégis lakás!

Havi 600 forint körüli törlesztésre számított. Nem lesz könnyű kiiználni, de megéri, mert nagyon szép, ketszobás, összkomfortos lakásom lesz. Csak már látámm...

KRÉMER IMRE, a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézet adatfeldolgozó osztályának vezetője:

— Mi állítólag októberben már költözhetünk a Tároga-tó útra, ahol négy darab 9 lakásos társasház épül. Gyakran odajárunk megnézni. Nagyon szép lesz, erkélyes, gázfűtéses, 2 szobás, étkezőfülkés lakás. Az ára 250 000 forint, ebből 36 000 forint állami dotáció. 120 000 forint kamatmentes kölcsönt kapok a Postától, 54 000 forintot 2 százalékos kamatra a OTP-től, 90 000 forintot fizettem bele én. Azért ilyen sokat, mert garázs is lesz.

„Fő, hogy saját otthonunk lesz...”

— A belépéskor 20 ezer forintot kellett kifizetni telekátírással, tervezési költségekre. Számításom szerint havi 620 forint adósságot veszek a nyakamba.

— Hogy hogyan tudtam pénzt gyűjteni? 1963-ban végeztem a Műszaki Egyetemen. Mindjárt hozzáfűztem a spóroláshoz. Elég nehéz volt. Gyerekként ugyan még nincs, de alibérletben lakunk ami elég drága mulatság. Mégis szerencsés ember vagyok, mert most már csak hónapok választanak el a beköltözéstől és én megúsztam a kivitelező-szerzővel járó viszontagságokat. Olyan időpontban léptem be a társasház-akcióba, amikor már minden szén volt.

— De azért szóva teszem; a kivitelezés minősége sok bosszúságot okoz. Néha az az érzésem, hogy az építőknél ismeretlen fogalom a derékszög, a vízszintes, a függőleges. Azután: a betonozás magasabb, mint az erkélyajtó küszöbje. A gázcső eltér a fal vonalától.

10 SZERENCSES — A 100-BÓL

Lapunk áprilisi és júniusi számban közzétettük az „Ön is nyerhet a játékos KRESZ-versenyen” című 55 kérdést tartalmazó pályázaton. A díjakat, jutalmakat a beküldött száz helyes megfejtő között sorsoltuk ki. Eszerint 500,— Ft-os vásárlási utalványt nyertek: Kelemen Julianna (Budapest), Szűcs József (Szeged) és Molnár György (Budapest).

A Budapesti Rendőrkapitányság Közlekedésszolgálat Oktatási és Megelőzési Osztályára és Domokos János, az

Nem lehetne első nekifutásból?

Valóban fő az, hogy lakásuk lesz. De előbb-utóbb mégis el kellene érni, hogy ne akármilyen áron jussanak hozzá. Igaz, hogy a szakszervezet illetékes munkatársainak megállapodott például a Tároga-tó úti építkezések vezetőivel (az V., Kislakásépítő Szövetkezet a kivitelező), hogy az említett hibákat kijavítják. De mi lenne ha egyszer az első nekifutásból mellőznék az ilyen bosszantó és költséges hibákat, kifogástalanul húznák fel a falakat, vakolnának stb?

A Budapesti Postaigazgatóság és a szakszervezet szervezésében egyelőre körülbelül száz társasházi lakás épül. A Tároga-tó úton a Budakeszi úton a Kuruclesi úton azután a XI. kerületi Petzvál utcában és az angyalföldi Kisgömb utcában. Az utóbbihoz talán most sikerült kivitelezőt szereznie. Ami elég nagy szó ahhoz képest hogy a társasház-építő akciózt 50 évvel ezelőtt kezdték szervezni.

Az igazgatóság műszakilag patronálja az építkezést felülvizsgálja a terveket. Jogászt ad a szerződésalkötéshez minden nehézséget mégsem képes áthidalni. A szakszervezet — élve saját lehetőségeivel —, igen sok energia árán működött, illetve működik közre a kivitelezők megszervezésében. Az említett bosszúságoktól azonban a legnagyobb jóakarattal sem képes megszabadítani az építkezéseket.

Ezért van azután, hogy a lakástulajdonosok boldogsága nem zavartalan. Az ismertetőt tényleg alapján érthető, hogy örömmel időnként örömmé válik. (Lukács)

Először hallgassuk meg azokat, akik a postát legbülször veszik igénybe.

Bene Márta, portás a síófoki Vénuszban. Véleménye:

— Baj van a telefonnal. Szó se róla, udvariasak a köpöntben, de kívánni, amíg jelentkezik! Néha tíz percig is hiába tartom a kagylót. S azt hiszi, hogy a vendég, pláne a külföldi, megérti ezt?

Farkas Balázs, az Európa Szálló igazgatója és Jalsoviczky Ágnes, a szálloda vezetője:

— Kérem, nehezen megy a pénzbefizetés, a kézbesítés pedig egyáltalán nem megy. A telefon? Rengeteg a bosszúság. Szó nélkül bontanak! Pedig annyit megtehetnének, hogy húsz másodperccel előre jeleznék: lejár az idő. Anynyit mérgeződnék a külföldi hívásokkal, hogy inkább lebeszéljük a vendégeket. A minap Frankfurtot hívtuk. Két órán belül nem kapcsolódtak. A vendég kérdezi: Mennyi idő alatt hívhatom Bécsre vagy Prágát? A posta nem nyilatkozik, a vendég türelmetlen, mi sürgöttünk, a postán levágják a kagylót. Hát így fest ez kérem! S hogy valami jobbat is mondjak: a táviratot, nagyon okosan, bemondják telefonon. Ez jó. De az már nem, hogy az ilyen távirat azután sok esetben egyszerűen elvész, nem hozzák ki. S még valami: a nyugati lapok sokszor háromnapos késéssel érkeznek. Eppen most volt itt a Newsweek és a Herald Tribune embere, s reklamált emiatt.

Es mit szól mindehhez a posta?

Ez a Pannónia dolga



Bohár István hivatalvezető-helyettes mondja: — Az itteni vendégek rendkívül türelmetlenek. Meg kellene kérdezni az állandóan itt lakókat, hogy a nyaralók panaszaiiban nincs-e túlzás? A levélkihirdetés? A szállodák a hibásak! Miért nem jönnek a postafiókra címzett küldeményekért rendszeresen? Néha nekünk kell telefonálnunk, jöjjenek már, mert annyi a levélük, hogy be

Fejlődő IDEGENFORGALOM-elmaradó POSTA

sem fér. Mi a szabályozhoz tartjuk magunkat. Ez a Pannónia problémája, menjenek vele a Vezérigazgatóságok. Osztyálozva nem rakhatjuk be a leveleket, mert kevés a fiók. Kézbesíteni nem lehet, ehhez targonca kellene. Persze, a londonereknek nem kifizető. A külföldi lapok ide is kévsé érkeznek. A táviratok eltüntetéséről most hallok először. S még egyszer a telefonközpont. Új kábelek vannak, nyelveket alig beszélnek, talán ketten-hárman valamit nemetül. Földvárt és Zamárdit is mi kapcsoljuk, a berendezés elavult. Tizenegy vonal van, egyfolytában foglaltak. Jó hír? Talán jövőre meg lesz az új telefonközpont, már szereli a BHG...

„Gyerekekkel dolgozunk...”



Balina Ferenc, a földvári posta vezetője, gyertyafény mellett fogad. Villám vágott a vezetékbe. Talán a félhomály teszi, de a tapasztalt postai szakember véleménye nem mondható túl derűsnek.

— Nem, nem zavar kérem, nálunk nincs sem szombat, sem vasárnap. Pihenés helyett — mérgeződnék. Az irányító és járatos munkahelyeken gyerekekkel dolgozunk. Egy hónapja még nem tudták, mi az a postaszák. Igen, a diákokkal el lehet szortírozni a leveleket, csak kétszer annyi energia kell hozzá. A tabi postán, ezer Rinyabesnyón fogadták fel őket. A falunak megzerház lakosa van, erre télen három és fél tisztviselő és három kézbesítő van. Egy állandó telefonosunk beszél németül, egy-két mondatot oroszul. A salternál univerzális ember kellene, s mindazt másfél

hónap alatt kellene megtanulni, a szezonra, ami normális helyzetben fél év. Hát lehet ezt? 1968 óta nagyon nehéz a helyzet. Eleinte még adtak segítséget a társigazgatóságok, az idén semmit. Hogy mit lehetne tenni? Szerintem a statisztikai szemlélet nem használ. Kellene egy tartalék kézbesítő. Mi kivisszük a postát a moterbe is, az üdülőkbe is. Mit vitatkozom velük két hónapért? A kézbesítő ott kint elad ötven lottót és máris megérte. S még egy dolog, az anyaghiatal címére. Van egy rajzos bélyegzőnk. Január huszadikán felküldtem javíttatni. A mai napig sem jött vissza. Mikor küldik? A szezon után? (Még néhány apró adat: egy-egy napon egyetlen pénzfeltevő 600—800 000-et vesz fel; júniusban Földvára jött 19 ezer, innen ment 87 ezer levél, stb. Júliusban: 24 ezer és 158 ezer!)

Hegyek felfelé — tolni...

Aki Tihanyról hall, annak először a dimbes-dombos félsziget jut az eszébe. Csak — ügylátszik — azoknak nem, akik a tihanyi postát motorral látják el.

— Kérem — mondja megfelelő hangsúllyal Szabadfi István, a tihanyi posta vezetője — ma már ott tartunk, hogy a szerelő már meg sem akarja javítani a két motort. Tavaly bal esetünk volt emiatt. Erre a terepre jó gépek kellene. Hiába küldjük fel javításra, mindig ugyanazok jönnek vissza — átfestve. Tessék elképzelni a motort, hegynek felfelé tolni! Két tömlőt kértem — egyet küldtek. Gyertyát? Fűreden a vasoltban veszek. Mi is kihordjuk a levelet. — S hogy van itt több postahivatal? A Révpostánál nincs pénzfelvétel, biztonsági

okokból. Az üzletek, zárás után ide kapaszkodnak fel, a három kilométeres úton...

Keszthelyi csendes vasárnap



A postahivatalon tábla: „Vasárnap 7-től 21-ig”. Az ilyenkor csendes kis városban mozgás csak a posta környékén van.

— Ha jó az idő, este tudunk na be az emberek, ha hűvösre fordul, akkor egész nap itt élnek társadalmi életet — magyarázza Takács József, a vasárnapi „mindenes”. (A postahivatal oly kelleme, kényelmes, hogy akár klubnak is beillene!) Nálunk a telefonnal nincs különösebb baj. (Ebben a percben hívja egy kislány Budapest 831—590-et, 11.53-kor hangzik el a bejelentés, 11.55-kor kapcsolják. Vajon hétköznap is így van?) A reklámnak kitett képeslapokat nem tudjuk kiadni, mert a főpénztáros nem szám szerint szortírozta, de az igazat megvallva, nem is volna rá képes...

Anna-báli tanulság

S búcsúzóul egy nagy ugrás — Balatonfüredre, az Anna-bálla. Miért oda? Mert a bál éjszakáján a SZOT szanatóriumban hajnali négyig ünnepi postahivatalt működött. Nemigen csinál másfélezer forintnál sokkal nagyobb forgalmat, mégis megemlékezünk róla. A Strenner Károly hivatalvezető „védnöksége” alatt működő alkalmi hivatalban két kislány dolgozik. Barabás Janka Sopronból, és Pados Ilonka Vasvárról. Eppen olyan kisértők, mint akikről e ríporban már annyit szó esett. Az Anna-báli ügylet tulajdonképpen az öt ötleltük volt, de hasznos a postának is. Nem a másfélezer forintért, hanem, mert örömet szerzett a közönségnek. S itt a dolog nyitja. Az igaz, ugyan, hogy a posta egész szervezetét modernizálni kellene a Balaton körül, mert a mai állapotban már inkább anakronizmus, és szükség volna megfelelő személyzeti intézkedésekre is, de — mint a füredi példában bizonyítja — meg lehet találni azt a pontot, amely egyformán kedves minden szívrnek.

A FIZIKAI MUNKA GÉPESÍTÉSE

A vezérigazgatóság adatai szerint a nehéz fizikai munka gépesítésére évről évre többet költ a posta. A III. ötéves tervben eredetileg 11,2 millió forintot terveztek ilyen célra. A területi igazgatóságok és egyéb postaszervek saját fejlesztési keretükből megtoldták ezt az összeget, 1969 végéig 32 millió forintot költöttek a fizikai munka könnyítésére. Ha figyelembe vesszük, hogy az

idei előirányzat mintegy 20 millió forint, akkor örömmel nyugtázzhatjuk: a postaszervek elfogadták szakszervezetünk 4 évvel ezelőtti kongresszusának határozatát: a lehetőseggel és maximálisan hasznosítva törekednek a postás dolgozók munkakörülményeinek javítására.

Mi található a kedvező változást általánosságban jelző számok mögött?

Több munka, kisebb fáradtsággal

A BUVIG-nál Kuti János igazgatóhelyettes és Sírstue Mihály, a beruházási osztály helyettes vezetője adott tájékoztatást. Megtudtuk: az elmúlt években főleg a földmunkagépek és különleges szállítóeszközök beszerzésére fordítottak nagy összeget.

A fizikai munkát jelentősen könnyítő első „komolyabb” gépet, a Mercedes Unimogot, 1961-ben szereztek be. Ez akkor még szenzációnak számított, kezdetben az oszlopok gödreit fűrték vele. Később kiegészítő adapterekkel látták el a gépet. Többek között csőrös megoldással alkalmazták tettekk az oszlopok, kábeldobok szállítására. Ezt követően — egy újítási javaslatot elfogadva — spirálmegoldású úttárfúró berendezést is hoztak be.

Azóta a szükségmegoldások egy részét megszüntették. Az úttárfúró adaptáció például érintésvédelmi szempontból balesetveszélyes volt — üzemelés kívül helyezték. Az ilyen jellegű munkák jó részét a kábelüzem nagy teljesítményű gépeivel végzik el. Úgy vélik: saját géppel olcsóbban jönnek ki, már tárgyalnak egy angol céggel, megvásárolnak egy pneumatikus úttárfúró gépet. A kábelek árának kiadását, ahol csak lehet, a rendkívül balesetveszélyes átfúrásokat

pedig kizárólagosan géppel végzik. A BNV-n forintért vettek egy kisméretű, önmagát vontató árokásó gépet, melyet a járdákon és a szűk, nehezen hozzáférhető helyeken — 1 méter mélységig — használnak. A vezérigazgatóság központi beszerzésből kaptak egy szovjet gyártmányú, hidraulikával működő láncapáros árokásót. Az alapépítmény munkák legnehezebbike a betonkeverés. A korábbi betonkeverő ipari áramhoz volt kötve — ezért a munkák jó részénél nem használhatták. Elhatározták: átalakítják benzínmotor meghajtására. 1968-ban pedig vásároltak egy Diesel-motoros keverőt. A fenntartási szolgáltatásban ugyancsak gépesítettek. A MULTIKAR típusú cseh-szlovák kerti traktort többféle munkára hasznosítják. A platós megoldással például helyszíne szállítják a betont, a tololétrás, hidraulikus vágószerszerkezettel megoldást pedig jellegű munkák jó részét a kábelüzem nagy teljesítményű gépeivel végzik el. Úgy vélik: saját géppel olcsóbban jönnek ki, már tárgyalnak egy angol céggel, megvásárolnak egy pneumatikus úttárfúró gépet. A kábelek árának kiadását, ahol csak lehet, a rendkívül balesetveszélyes átfúrásokat

tesésnél is. E munkák négyötödét ma ugyancsak géppel végzik. A hagyományos csákányt, ásót és lapátot azonban a belterületeken még csak kb. 20 százalékban számúzták. A városokban — mint mondják — sok a közmű, így kisebb a lehetőség a földmunka gépesítésére. Ez országos probléma (!).

Az emberek szeretik a gépet. Nemcsak mert könnyíti a munkát, hanem mert gépen dolgozni rangot jelent. Bár a gépesítés foka mintegy 50 százalékos, a többség még a hagyományos módszerekkel dolgozik. Így azután a gépesítés előnyét csak az érzi, aki gépet

kezel. A kábeldobok szállításával régebben 23—30 ember kinlódott, most ketten csinálják. A kábelbefektetés létszámigénye ugyancsak több mint felére csökkent. A felszabaduló emberek viszont pillanatnyilag még a hagyományos módszerekkel dolgoznak.

A Miskolci Postaigazgatóság 1966—69 között összesen 139 millió forint értékű beruházást valósított meg, ebből több mint 27 millió forintot, a beruházások csaknem 20 százalékát a munkakörülmények és a szociális ellátottság javítására fordították.

A számok tükrében

Dedek Lajos üzemfőmérnök számokkal érzékelteti a fejlődést: a kábelüzem gépeinek összértéke 1965-ben 7 millió forint, a gépek motorteljesítménye 347 LE volt. A III. ötéves tervben a beszerzések révén a gépek értéke 11,6 millió forintra emelkedett. A gépesítés eredményességét mutatja, hogy öt évvel korábban a 880 000 normaórából 92 000-et, 1969-ben pedig

1 699 000 normaórából 193 000 órát gépi erővel teljesítettek.

A gépesítést kezdetben a kapacitás fejlesztésének és a létszámlény pótlásának szándéka vezette. Később kiterjesztették a gépesítést az olyan munkafázisokra, amelyek a termelési folyamat egy-egy kisebb részét könnyítették. (Tallajmörítés, betonbedolgozás, burkolatbontás, kisebb mennyiségű beton keverése stb.)

Figyelmet érdemlő kísérletek

A „klasszikus” posta nehéz fizikai és szellemi munkájának könnyítése több igazgatóságon megoldatlan. Ahol jártunk, mindenütt hangsúlyozták: a postaforgalom területén a kívánatosnál jóval kisebb az előrehaladás. Ilyen szempontból figyelmet érdemlő a Budapesti Postaigazgatóság törekvése. A nehéz fizikai munka megkönnyítésére hidraulikus emelőszalagokat szereltek fel a Budapest 70. sz. postahivatalban és a Déli pályaudvaron a tartályos csomagszállítás bevezetése érdekében.

A Déli pályaudvaron a mozgópostai rakodást segítő szállítószalagot, a Bp. 78. sz. hivatalban a gépkocsik rakodását megkönnyítő görögországi helyrevezetőt, mint a korábbi két évtizedben összesen. A szállítás 80 százaléka ma már gépesítve van. Ot évvel korábban speciális járművek, például billenőplátós és darus gépkocsijuk, kábeldobszállítójuk nem volt. Hasonló volt a helyzet a kábelépítésnél, fek-

felépítésű, a talajviszonyokhoz alkalmazkodó kerékpárral, melynek hajtása alig igényel erőlködést, a vázra szerelt és zárt szállítótartály pedig megkíméli a hírlapkezelőket, hogy a súlyos terhet a nyakba akasztva cipeljék. A BUVIG begyűjtötte valamennyi igazgatóság igényét. A 2000 darabos mennyiség lehetőséget ad a tömegszerű gyártásra, amit az egyik szövetkezet már el is vállalt. Az idén elkészítik az újszerű kézbesítő-kerékpár 100 darabos 0-szeriáját.

Ugyancsak a BUVIG-nál hallottuk: az új postahivataloknál — Szekeslehelvárotnál, Tatabányán és Salgótarjánban — már megpróbálnak olyan technológiát kitalálni, mely magába foglalja az önkiszolgálás néhány elemét. Ilyen szempontból érdemes azon gondolkodni, hogy az önkiszolgáló postahivatalok térhódításának útjából miként lehetne eltávolítani az akadályokat. A posta jelenlegi kezelési utasításai ugyanis a „hagyományos” módszerekre épülnek.

Minden bizonnyal javítja a postaforgalom munkáját az úgynevezett levélszekrényesítési program. Vidéken az emelletes lakóházak levélszekrényesítése lényegében befejeződött. A fővárosban mintegy 150 000 szekrényt kell még felszerelni. Ugyancsak elkezdődött a vidéki földszintes házak és nvaralók levélszekrényekkel való ellátása is. Sokat ígér az az elhatározás is, hogy kísérletképpen egyes vidéki városok új lakótelepein és a főváros néhány kerületében a címzett távollétében és helvites átvevő hiányában az ajánlott leveleket is levélszekrény útján kézbesíthetik.

Mindent egybevetve, a III. ötéves terv időszakában nagyot lépett előre a posta a nehéz fizikai munka gépesítésében, megkönnyítésében. Szakszervezetünk soron levő kongresszusán örömmel nyugtázzhatjuk a küldöttek: a Posta-vezérigazgatóság, az igazgatóságok és központi postaszervek gazdasági vezetőinek megértő támogatásával sikerült valóra váltani a kongresszus elhatározását, elviselehetőbbé, könnyebbé tenni a postás dolgozók nehéz, fáradtságos munkáját.

Macsári Károly

SIEMENS

A Siemens cég Münchenben megnyitotta adatfeldolgozó-képző iskoláját 30 oktatóhelyiséggel, egy nagy előadóteremmel és két kiképző-számítógéppel. Ez utóbbiakban több, mint húszmillió márkát beruházásával 12 korszerű számítógépet szereltek fel. Az iskolában 1970 folyamán az ügyfelek, és a gyár keretén 10 ezer munkatársa részére terveznek alapfokú, programozói és szervezői tanfolyamokat.

Mivel a jelenlegi nyilvános

és magánintézetekben — részben kidolgozott tananyag, részben képzett tanerők hiányában — nincs mód a számítógéppontok nagy munkaterhelésének kiképzésére, a német szövetségi oktatásügyi minisztérium szaktanácsa utasítást adott ki a főiskolákon új oktatási ágazatnak, információs tanszéknek a szervezésre, amely kilenc féléves tanulmányi idő után a végzettséget okleveles adatfeldolgozó (Diplom-Informatiker) képesíti.

DALLAL, szóval - a barátságért

Váratlanul találkoztam velük. Meleg, nyári vasárnap délután, a tihanyi templomban, az alapító király sírboltjából jöttünk felfelé, amikor megláttam őket az oltárképek felett. Nagy tömeg volt aznap is a templomban, cseh, német, francia, lengyel, orosz beszéd, az idegenvezetők tolmácsolása. Első pillanatban azt hittük, hogy ők is olyan turista-csoport, amely időnként félkörben áll a tolmács körül, és úgy hallgatja.

Am hirtelen halk, intonáló zümmögés hallatszott — s arról, akit tolmácsnak hittünk, kiderült, hogy karnagy. Intésre felcsendült az első Bach-kórusmű, utána a klasszikus templomi kórus-kultúra újabb és újabb szép műve. Egyszerre csönd és áhítat lett úrrá a templomban; a hangoskodó turisták csendben leültek a padokba, és hallgatták őket. A régi gregorián-énekek áhítata áradt ebből az éneklésből.

Sokszor jártam a tihanyi templomban, de ez a hangulat, amit a kórus okozott, megkülönböztetett élmény maradt számomra. Megtudtam, hogy ők a hírneves bolgár Postás-kórus fiai...

Majd a Benczúr utcai Művelődési Házban is találkoztam velük, ahol a szakszervezet vezetősége, Besenyei Miklós főtátrák becsúszta őket magyarországi vendégszerelésük után. Evgeni Csesmedzsev főkarnaggal és Mihailina Ivanova karnaggal beszélgettem a kórus múltjáról, munkájáról és a magyarországi élményekről.

— 80 tagú kórusunk most ünnepli 50 éves jubileumát — mondja a főkarnagy. — Együttünk nemcsak művészi, hanem harcos múltja is visszatérhet: a 20-as évektől aktívan vettünk részt a munkásmozgalmi küzdelmekben.

A felszabadulás után a szakszervezet és a minisztérium támogatásával köszöntött be a kórus aranykora. Az évek folyamán bejárták egész Kelet-Európát. 1948-ban, itt nálunk, a Hősök terén, elsőként a munkás-kórusok első nemzetközi hangversenyén. Nagyon nagy élmény számunkra az a fejlődés, amit itt láttak, összehasonlítva akkori élményüket a mostanival.

— Az is öröm volt számunkra, — folytatja Evgeni Csesmedzsev —, hogy szereplésüket a postás szaktársak ugyanúgy, mint általában a magyar közönség, olyan nagy szeretettel fogadják. Több mint 500 kórusmű szerepel repertoárunkban. Nagy érdeklődéssel tanultuk meg, — még éveket ezelőtt — Bartók és Kodály számos kórusművét. Így többek között azokat a műveket is, amelyekben Bartók a bolgár népdalokat dolgozta fel.

Igen, — kapcsolódik a beszélgetésbe élénken Mihailina Ivanova —, Bartók és Kodály zenéjében éreztük meg, hogy milyen szoros az érzelmi, hangulati összecsapás népeink között. Bizonyos: a közös történelmi múlt, az évszázados szenvedés és küzdelem is oka ennek. Azért éreztük magunkat az első pillanattól kezdve otthonosan, és nemcsak program szerint szereplünk, hanem szinte önkéntelenül szólalt meg a sok szépet látva és átélve kórusunk, — ugyanúgy mint Tihanyban, — a Mátyás-templomban és Szentendrén és sok más helyütt. Személy szerint az az élményem volt nagyon megkapó, sőt megindító, amikor valahol Földvár és Lelle között egy vendéglőben egy cigányzenekarral ismerkedtünk, és hajnalig csak nekünk játszott. Először meglepődünk, aztán szinte természetessé vált, hogy az addig általunk nem ismert magyar nótá, vagy népdal dallamát szinte már önkéntelenül folytattuk és követjük; s viszont: amikor mi kezdtünk énekelni és dúdolni egy-egy bolgár dalt, ezt a magyar cigányzenekar azonnal folytatni tudta. Egy nyelvet beszélünk a zenében. Így vagyunk egyek, rokonok, érdekesben és gondolatban is. (Kárpáthy)

Igy szövődnek a barátságok

Ha nem is az évszázad, de a nyár egyik legizgalmasabb nemzetközi ifjúsági futballmérkőzésének voltam tanúja a szántódi postás ifjúsági táborban. A szurkolók két táborba magyarul és németül buzdította a csapatát. Igaz, német vendégeinkhez mentem látogatni, de azért szurkolni mégiscsak a miénknek szurkoltam. Német barátaink érkezésekor még vezettek, de úgy látszik, jöttömre a magyar „aranylábuk” megemberelték magukat, s végül is 5:4 arányú győzelemmel vonultak le a pályáról.

Hát, igen, futballban még gyengék vagyunk. De a munkában nem vallunk szégyent. 34 fős csoporttal töltünk két hetet az önkéntes munkában, főleg itt a Balaton melléjén — mondja Hans Brandt, az FDJ-fiatalok csoportjának vezetője, aki egyébként a berlini postaügyi minisztérium ifjúsági osztályvezetője és már másodszer jár Magyarországon. — Húsz ezer fiatal dolgozik a Német Demokratikus Köztársaság postájánál. Sokat kezdeményeznek, példát mutatnak a fegyelmetes munkában. Aki elhozta a legjobbját Pécsre. Voltunk hajókiránduláson Tihanyban és Almádban. Itt a táborban a magyar és német fiatalok gyorsan megbarátkoztak.

Halljuk azonban a fiatalokat is! — Már eddig is többet kaptam, mint amit vártam. Gazdag élményekkel térek vissza hazamba — mondja Resi Grosskreutz Berlinből. A televízióval dolgozik. utolsó éves egyetemista, de már mint mérnök végzi munkáját. Nagyon érdekli az átviteltechnika. — Levelező barátókat keresek. Talán találok is — mondja mosolyogva és máris akad társa, Wicfried Petow rostoki ifjúsági titkár személyében: Igen, én is keresek levelezőtársat.

Két-három német fiatalal kezdődött a beszélgetés, s észre sem vettem, már köröskörül ültek a zöld gyepon. Egyszóval nemzetközi tapasztalatsere kezdett kialakulni. Udvariasan szót kértek, s én szívesen megadtam nekik. — Horst Gerlach vagyok, a berlini rádió műszaki részlegében dolgozom, Nagyon fontosnak tartjuk az ifjúság politikai képzését. Egyébként én vagyok az ifjúsági titkár és az FDJ ifjúsági felelős. Részt veszek a szakvezetők munkamegbeszélésén, így azután könnyebben tudjuk bevinni az ifiket a gondok, problémák megoldásába. Hogy milyen gondokba? Ott van például a kábelbefektetés. Mint önként, úgy nálunk is munkaerőhiány van. Ezért ifjúsági szervezetünk, az FDJ, védnök-segét vállalt, amely abból áll, hogy minden feladatot ők végeznek. Nagy munkákról van szó, amelyeket bizony, csak közös erővel lehet elvégezni.

En is szót kérek — jelentkezik Peter Bullerjahn, a Berlini Távbeszélő Igazgatóság fiatal műszaki osztályvezetője. Kapott! — Mindenekelőtt bízni kell a fiatalokban. A bizalmat ők jó munkával hálálják meg. Éves szerződéseket kötnek különböző feladatokra. Halléban például működik egy olyan postahivatal, amelyben csupa fiatal dolgozik. Panasz évek óta nincs rájuk. Valószínű, hogy az NDK-ban több ilyen ifjúsági postahivatalt szerveznek.

Mivel szóba került, hogy német vendégeink levelező-partnert kerestek, ott helyben cserélt címet Hegedűs Ilona Szegebről. Kucecz László sportfelelős, Varga Márta, Bálint Lajos, Szabó Ilona, Bodnár Borbála, Török Ilona és Tóth Sarolta. Hát így szövődnek a barátságok... (bérce)

POSTÁS FÓRUM

Az új lakásügyi szabályokról

Hetekkel ezelőtt megjelent a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a Minisztertanács együttes állásfoglalása a lakásépítés fejlesztéséről, a lakáselosztás és a lakberek új rendszeréről. Több olvasónk kérésére megkezdjük az e határozattal kapcsolatos új szabályok ismertetését.

A végrehajtási rendeletek még nem jelentek meg, ezért ismertetéseinkben — amelyekkel havonta jelentkezünk — a határozatra, az eddigi gyakorlatra, ennek alapján várható szabályozásra támaszkodhatunk.

A határozat szerint a lakások négyzetméterenkénti bérét attól függően állapítják meg, hogy az összkomfortos, komfortos, félkomfortos vagy komfort nélküli. Több olvasónk érdeklődésére e fogalmakat igyekszünk meghatározni.

— Összkomfortosnak az a folyóvízzel ellátott lakás tekinthető, amelyben a WC-n és fürdőszobán kívül egyéb kiegészítő helyiség is van, vagy valamilyen kényelmi berendezést építettek be, illetve ez utóbbiak hiányában, amely központi fűtésű.

— Kiegészítő helyiségek fogalma alatt a szobának nem tekinthető hall, vagy öltöző (garderóbszoba) vagy személyzeti szoba, a zárt teraszt vagy más hasonló helyiséget kell érteni. Kényelmi berendezésnek tekintendő a beépített konyha vagy a központi melegvíz-ellátás vagy más hasonló berendezés.

— Komfortosnak az a folyóvízzel ellátott lakás tekinthető, amelyben WC és fürdőszobás fürdőszoba van. Az a lakás is komfortosnak tekinthető, amelyben a fürdőszobás fürdőszoba helyett csak mosdó- (zuhanyzó) fürdő van, de központi fűtésű.

— Félkomfortos az a lakás, amelyben előszoba (helyett esetleg zárt veranda), vagy WC, vagy folyóvízzel rendelkező mosdóhelyiség, úgynevezett zuhanyfülké, vagy folyóvíz nélküli fürdőszobás fürdőszoba van.

— Komfort nélküli az a lakás, amelyben sem előszoba, sem WC, sem pedig fürdőszoba nincs.

A határozat szerint az összkomfortos lakás lakbéré négyzetméterenként 6 forint, a komfortosé 5 forint 40 fillér, a félkomfortosé 3 forint 60 fillér lesz, a komfort nélküli lakások bére pedig változatlan marad. Ez az összeg felfelé és lefelé 10 százalékkal módosítható a használati értéktől függően. A használati érték függhet a lakás műszaki állapotától, fekvésétől és más hasonló tényezőktől.

Dr. Szegő Tamás

VEZETŐK A NŐKRŐL } NYILATKOZNAK NŐK SAJÁT MAGUKRÓL }

Szükségét jelentés készült a nőkről a 112-es hivatalban. Kizárólag a tényekre szorítkozik. Felöleli a nők foglalkoztatásával kapcsolatos tudnivalókat, eredményeket, gondokat. Az első rész a vezetésben való részvételről szól. Meltatja a hivatalvezető-helyettes működését, munkatársival való kapcsolatát, segítőkészségét. Hasonló hangnemen szól a hírlapostály vezetőjéről. Majd a felvételi csoportvezető képzettségéről, képességeiről, munkájáról, amely beváltja a hozzá fűzött reményeket. Értékelni társadalmi munkájukat. (A hivatalvezető-helyettes a Budapesti Postaigazgatóság munkavédelmi bizottságának jól dolgozó vezetője.)

Szeretik a női vezetőket

Az első fejezet 6-7. pontja figyelemre méltó: „a női vezetők elégedettek beosztásukkal... Anyagi és erkölcsi megbecsülésük kifejezésre jut bérükben, prémizálásukban... A dolgozók általában szeretik a női vezetőket, szívesen látják őket vezető funkciókban... A második fejezet a képzéssel, neveléssel foglalkozik. Három rendelkezés felsőfokú szakképzéssel, jelenleg többen járnak továbbképzésre, pontosabban annyian, amennyinek megfelelő munkakört képes biztosítani a hivatal. A több, tehát nem jelenti azt, hogy elégedettek is a jelenlegi aránnyal.

A harmadik, és legjelentősebb fejezet a nem vezető beosztású nők helyzetét mérleget. Különös értéket van tehát annak a megállapításnak, hogy általában elégedettek munkakörülményeikkel; a lehetőségekhez mérten figyelembe veszik egyéni problémáikat: a kisgyermekes anyák délelőtti beosztását maximálisan igye-

keznek biztosítani. Szóvá tesszik, hogy különösen a fiatalabbak nem szívesen vállalnak a késő esti órákba nyúló munkakört, vasárnapi elfoglaltságot. Szívesen vállalnak viszont felelősségteljesebb, nagyobb önállóságot igénylő beosztást. Kevésbé vonatkozik ez a családokra, otthoni kötelességeik miatt.

Jelentős megállapítás; a férfiakkal azonos munkakörben dolgozó nők szakképzésük és szolgálati idejük arányában a férfiakéval azonos bért kapnak. Hátrányos megkülönböztetés tehát itt sincs. Megállapítják; a nők aránya a társadalmi szervek vezetésében is megfelelő, a háromtagú pártvezetőségekben egy, a héttagú szakszervezeti bizottságban három, a háromtagú KISZ-vezetőségekben kettő nő. A hivatalban dolgozó kilenc szocialista brigád közül háromnak nő a vezetője.

„Elégedett vagyok...”

A negyedik részből kitérünk: Általános vélemény, hogy jelenleg nem kielégítő a szociális ellátottság. Az új hivatali rész öltöztető szűk, arra sincs hely, hogy mindenkinek külön szekrény legyen. A régi épületrész átépítés alatt áll, ez még nem véleményezhető... Kedvezőnek tartják viszont, hogy az új felvételi terem kellemes, és kulturált.

Tavaly 22 üdülési beutalóból 12-öt nő kaptak... A bölcsődei, óvodai igénybevétel körülbelül 80 százalékos volt.

A helyzetjelentést a hivatalvezető, a párttitkár és a szakszervezeti bizottság titkára írta alá. Az olvasónak semmi oka kétkedni a helytállóságban. Mégsem árt megköszönni néhányat az érdekeltek közül.

— Hét éve dolgozom itt — mondja Molnár Lászlóné táv-

írás. — Siemens gépkezelő vagyok. Sokoldalú, érdekes munka, nagyon szeretem. Amellett kifejezetten nőnek való, s én nem is érzem női mivoltom hátrányát, pedig vasárnapi szolgálat is van. De a családom már tudomásul veszi, hogy e munka ezzel jár.

— Egyébként a vasárnapi munka elég nehéz, olyankor még rovatolni is kell, ami férfimunka. De én ezt is elvégzem. Rengeteg a távirat, ilyenkor nyáron különösen a balaton forgalom nagy. A béremmel elégedett vagyok, nem látok semmiféle megkülönböztetést. Az én munkaköri bérem például magasabb, mint a férfi kollegámé.

A főpénztár nélküli megáll az élet

— A főpénztár nélküli megáll az élet — véli Lesch Antalné, a hivatal fiatal főpénztárosa. — Nyugdíjfizetési napon például 15-20 millió forint megy át a kezemen. Máskor csak 7-8 millió forint. Őt év: dolgozom a hivatalban, egy éve a főpénztárban. El sem tudom képzelni, milyen furcsa lesz, ha nem járok be naponta. Mert nemsokára szülessz szabadságra megyek, várjuk a második gyereket, és szeretném a hároméves gyermekem gondozási szabadságot igénybe venni. Eppen akkor lesz elsőosztályos a kislányom, legalább jut időm segíteni őt a tanulás első éveiben.

A 1.2-es hivatal vezetői reménykednek, hogy Lesch Antalné még megmondja a dolgot és nem veszi igénybe mind a három évet.

— Kitérni munkaerő, különösen nehéz lesz pótolni — mondják.

Az elhangzott vélemények bizonyítják a felmérés hitelét. (I. n.)

KONGRESSZUSI MUNKAVERSENY

AZ ÚJPESTI SZÍV

Ugyazoltán a főváros mind-egyik kerületében tapasztalható az egészséges lokálpatriotizmus, a szűkebb városrész szeretete. Különösen érvényes ez a megállapítás a negyedik kerületre.

— Mi, újpestiek — hallottuk már számtalanszor futballpályán, ABC-áruházakban, tanácssházán, és bizony — néha kötekedő éllel — talponállók, kocsmák sűrűjében.

— Mi, újpestiek... — mondja büszkén Somogyi Lászlóné, az Újpest 1-es számú posta szakszervezeti bizottságának titkára. — ha mi vállalnunk valamit, akkor azt komolyan gondoljuk, és minden ügyeketünk, hogy teljesítsük!

Hárman kezdtük a beszélgetést a hűs szobában: Havlik Alíz, a hivatalvezető helyettese, a szakszervezeti bizottság titkára és a riporter. — Augustus 1-től november 30-ig fokozottabb igényt támaszt önmagával szemben minden dolgozónk. — folytatja Somogyi Lászlóné. — Két szocialista brigádunk, a „Gagarin” és „Komarov”, a két szocialista címért küzd és az ugyancsak két munkabrigád egyformán lendülettel kezdte a X. pártkongresszus tiszteletére beindított versenyt...

— Ezek nemcsak szép szavak? — teszi fel a kérdést az örökös kétédes ördögötől megkísértett riporter.

— Nem formális felajánlásokról, tessék-lássék kezdeményezésekről van szó — válaszolja határozott hangon Havlik Alíz. — A gazdasági vezetés, a párt- és szakszervezeti bizottság dolgozza ki a feltételeket, a szocialista brigádok pedig tanulmányozták, javaslatokkal egészítették ki azt, majd termelési tanácskozáson ismertették a dolgozókkal... Bizony mondom; heves vitának lehetünk tanúi!

— Min vitatkoztak?

— A vita megértéséhez ismerni kell, hogy minden munkakörülmény speciális feltételeket, versenyelőleket javasoltunk. A kézbesítőknek példá-

ul azt, hogy személyenként gyűjtsenek a kongresszusi verseny idején, 20 százalékkal növeljék a toló-lottó-eladást; a táviradának; a tévirányítások számának; a kézbesítők benn-tartózkodási idejének csökkentését; a főpénztárnak a szak-közvetlen dolgozók tanítását; a felvételenek a díjhány-jelentések, a pénztári eltérések 50 százalékos csökkentését, a panaszmentes ügyintézését, a visszajelentések, hibaközlések kedvezőbb számárnyát...

— Elfogadták ezt a dolgozók?

— Nem! Többek között vita volt a pénztári eltérések 50 százalékos csökkentése körül. A dolgozók sokallták és végül 30 százalék mellett döntöttek. Módosították a fejenkénti 6 Népszabadság-elfizető gyűjtését is. Elsősorban a Népszava érdekében úgy határoztak, hogy a kongresszusi verseny időszakában 6-nál több előfizetőt szerveznek be bármelyik országos napilapra...

A beszélgetésbe belapcsolódott Szabó István, az szb-einők is:

— Tapasztalatból tudom: helyes volt a módosítás, hiszen magam is kézbesítő vagyok, a „Gagarin” brigád tagja. Mint újságolvasó, tisztában vagyok a sajtó jelentőségével. De a különböző kampányok gyors egymásutánjában erőfeszítést kíván minden egyes újabb előfizető megszerzése. S a brigád tagjaival egyetemben úgy gondoltuk, hogy számunkra a Népszabadság-elfizetők mellett a Népszava-„partiak” sem hanyagolhatók el.

Milyen mértékben veszik ki részüket a versenyből a szocialista brigádok?

Somogyi Lászlóné felelet helyett a brigádnaplókat mutatja; amelyekbe dátumszerűen jegyezték be minden vállalat és eredményt:

„A brigádatagok elhatározták, a Magyar Szocialista Munkáspárt X. kongresszusának tisz-

teletére folytatott versenyvállalásainak teljesítésén túl, jó munkájukkal, a hármas jelszó — együtt élni, dolgozni, tanulni — maradéktalan megalósításával járulnak hozzá, hogy ebben az évben az Újpest 1-es Postahivatal elnyerje a Szocialista munka hivatala kitüntetése címet.”

Mindemellett tanúskodik a napló arról is, hogy örömben és gondokban együtt élő közösség, egymáson szocialista módon segítő kollektíva a „Gagarin” és a „Komarov”.

— S a többiek?

— A többiek — gondolkodik egy pár pillanatra a szakszervezeti bizottság titkára. — Talán egy kis epizóddal, aminek véletlenül juttatja a tudnám jellemezni magatartásukat... A felvétel egyik munkabrigádjának vezetője, Pesti Lenke így leckéztette, vagy inkább buzdította társait: „Az én brigádomban vagyok. Tehát vegyétek tudomásul, keményen kell dolgoznotok, szívvel-leléssel!”

— Vagy... — veszi át a szót Szabó István, a szakszervezeti bizottság elnöke. — A kézbesítők, függetlenül attól, hogy brigádatagok, avagy sem, egymást buzdítják a feltételek teljesítésére. Igyekszik jó példával elől járni, mint jó magam is; alig tel el fél hónap, és máris a negyedik újságolvasó-felirat tartok. Ezenkívül elhatároztuk, a felvételen dolgozó munkabrigádok vállalták a példája nyomán, hogy az év végéig és azon túl panaszmentes lesz a kézbesítés egész Újpesten...

— „Hija, az újpesti szív!” — jegyezhetjük volna meg fennhangon. Mégse tettük, mert fellengzősnek éreztük. Azonban most mégis (ha már a riportot is így kezdtük!) meg kell állapítanunk: a főváros negyedik kerületében, az angalföldi postán tapasztalható a szűkebb városrész, a munkahely szeretete, de oda figyelnek az egész ország gondjaira, problémáira is.

Marton István

Budapest 62-es postahivatalban

a KISZ-t szembesítettük a szakszervezettel, vagy ha úgy tetszik: az ifjú generáció véleményét az idősebbekkel. Bevezetőül, általános képek annyit: Virág István szb-titkár és Papp Józsefné, a KISZ eddigi csücskítettára, tájékoztatnak az együttműködésükről. Az ifjúság képviselője jelenleg Nagy Kati, mindig ott van a szakszervezet vezető testületének ülésén, a 35 fős szakszervezeti tanács 15 százaléka fiatal, pedig arányszámuk ennél jóval kisebb. Az szb nemrég például azt mérte fel, hogy a harmincon aluliak miért jönnek-mennek a postán. Az idén 6 fű jött, 74 pedig ment. Az irányító osztályon ez az arány 26:24, a felvételi osztályon 29:36. Az asztal körül hatan ülünk: a már említett két tisztviselő, továbbá a 25 éves Gurbó Tivadar, aki ezúttal a közvetítő osztályt is képviseli, a 32 éves Nagy Katalin, az irányító osztály helyi ellenőre, s az 56 éves Tarnóczy Géza, a kézbesítő osztály ellenőre, s az újságíró, aki két kérdésre keres választ. Az első: — Miért hangsúlyosabb a fiatalok?

TARNÓCZY: Nagyon bátrak, többet mondanak, mint kellene. Félreértelmezik a demokráciát, de azért megvagyunk velük.

NAGY KATI: Kényes téma. Nekünk a felelősségszemet emlegetik. De hát a mai fiatalok mások? Elrontottak minket? Némelyeket igen, ezek valóban felületesen élnek, gyakrabban változtatják a helyüket.

GURBÓ: Van egyetértés, de van generációs ellentét is. Nálunk nincs közpréteg, s kevés a vezető beosztású fiatal. A fiatalok viszonylag magas munkaköri béréből ilyen súrlódások adódnak: „Te csak ötvennel kapsz kevesebbet,

Harmincon innen

Szembesítés

mint én, és mit produkálsz érte?”

NAGY KATI: Az idősök valóban, jóval többet tudnak. S az ötven-száz forint differenciát joggal sérelmezik... De mi a szocializmusban születünk, s a fiatalok mindig többet akarnak. Sokan forrófejűek. De inkább ilyenek legyenek, mint közömbösek, mert azokkal semmire nem megyünk. Azokat, csak a fizetés, a tánc, a Balaton érdekli. Igaz, hogy a tanultak között ritkább az ilyen.

TARNÓCZY: Ott a hiba, hogy nem tudják megérteni: a jövő évi nyereségrészesedést már most kell gyűjtögetni. Valahogy nem szívjuk meg a munkát. Amikor az idősökből már régen készült az anyagot, ők fél nyolcórát beesnek az ajtón, s ilyesmihez fél háromra már abbahagyni. Megkomolyodnak? Nehéz kívánni!

VIRÁG ISTVÁN: Országos gond ez! Egy kicsit elrontottuk a fiatalokat a kényeztetéssel. Némelyek viszont túltesznek az idősökből kollégákon a munkában. Ezt ritkábban emlegetik. Ott van például Molnár Erzsé, a rovatoló. Harmincéves postásokat hagy maga mögött. Az idősökből ezért féltékenyek.

A második kérdésem... Jár-e külön előny a fiataloknak?

A KISZ-TITKÁR: Az előny az, hogy tanulhat. A harmincon aluliak teljes fizetéssel mehetnek a tisztire és a segéd tisztire. Ez az év e tekintetben nagyon jó, soha még ennyien nem kerültek iskolába. A legnagyobb gond, a lakás. Itt valamit tenni kell!

A KISZ-TITKÁR: Kevés a nyaralási lehetőség. Több tá-

bor kellene, az az egy, a szántódi — kevés.

AZ SZB-TITKÁR: Az igényt az idősöknél sem tudjuk kielégíteni. S a fiatalokat külföldre is küldjük.

A KISZ-TITKÁR: Az jó, de drága! Nem bírja a zsebünk. Jobb lenne a nyaralótábor.

GURBÓ: Valaha a Rómain volt egy kabin. Megszűnt.

NAGY KATI: Mindig azt kérdezik, mikor mehetünk már oda. Nekünk nem luxus kell. Megteszi az olcsóbb is.

GURBÓ: A KISZ-életet sem karolják fel eléggé. Például egyéves huzavona a ping-pongszalórt. Van klubszobánk, csak a felszerelés...

NAGY KATI: Tízéves ügy ez. Sokan már belefáradtak.

GURBÓ: Beszéljünk csak a lakásról. Jó lenne, ha a posta beszálna az albérelti díjakba.

AZ SZB-TITKÁR: Van rá lehetőség. Álljon össze négy-öt fiatal, s keressenek közös bérleményt. A posta beszáll.

GURBÓ: Ez sokkal nehezebb, mint saját lakást építeni.

TARNÓCZY: Én mosolyogva hallgatom a kívánásokat. Bár lehetett volna ifiköröm, nekem is igényem. Hogy eddig jutottunk, azt jól meg kellene becsülni, nem könnyen jött. Ha valaki Horthy idejében be tudott jutni a postára, az olyan volt, mint ma egy ötös találat. Ezt a fiatalok el sem hiszik.

NAGY KATI: No, igen, ezt készen kaptuk. De az a lényeg, hogy hogyan nyúlunk hozzá. Van, akít mindez nem érdekel. A köz ügye sem, a kollektíva sem. Őket kéne megnevelni. De nem tudjuk, hogyan közeledjünk hozzá-

juk. Mi érdekli őket? — ezt kellene megtudni.

TARNÓCZY: Szóval, az én időmben több család is lakott egy szoba, konyhában. S a bére? Huszonöt-harminc pengő volt, a havi száztíz. Hallottam, a szoba, konyhakiutalást nem fogadták el...

AZ SZB-TITKÁR: Ha két fiatalnak együtt van havi háromre, s a rezsije nyolc-kilencszáz...

GURBÓ: Más téma — a hétvége. Nekem minden vasárnapon agyon van csapva. Vasárnaponként reggel végzek, vagy reggel kezdek, vagy este jövök be.

TARNÓCZY: Persze, az éjjeli munka, fájó ügy. Mi, évtizedek óta csináljuk! Nem lehet kívánni, hogy a fiatalok ne dolgozzanak éjszaka!

A KISZ-TITKÁR: Senki se dolgozzon éjszaka!

TARNÓCZY: Azt nem lehet. Túlzsába, azért ne essünk! A posta éjszakai munkája az egész világon fontos.

AZ SZB-TITKÁR: A plusz szabadnapért harcolunk.

A KISZ-TITKÁR: Szerintem, egy része kapja meg szombatban, a másik része hétfőn. S a vasárnapi felvételt pótdíjjal terheljük.

NAGY KATI: S persze, alaposan meg kellene fizetni a szombat-vasárnapot, s akkor szó nélkül bejönne az, akinek kell a pénz.

Végül is a fiatalok és az idősebbek képviselői nem kaptak hajbá. Egyetértettek abban: a modernizálás, a gépésítés, az automatizálás, de csakis az, teljesítheti a kívánásokat. Hívatkoztak arra, hogy a szovjet postánál már szabványládaikat használják a konténeres szállításhoz, meg a televízióadásra, amely az angol posta automatizálását mutatta be a minap.

Ez a jövő útja! S addig? Haladást, csak a két generáció közös erőfeszítésétől várhatunk.

Firon András

A törvényt teljesíteni kell!

Ez év januárjában tartott ellenőrzés során kitérünk: a Miskolci Postáigazgatóság területén 1969-ben 32 üzemi baleset volt, s közülük tizen kártalanítást. A korábbi években sokkal rosszabb volt az arány. A kedvezőtlen helyzet késztetett arra, hogy az igazgatóság területén ismét ellenőrzést tartassak. Mit mondanak az illetékesek?

Markó András, a területi bizottság munkatársa: ez évben — 7 hónap alatt — 20 üzemi baleset történt, kettő közülük halálos kimenetelű volt.

Horváth Ottó, az igazgatóság osztályvezetője: ez évben eddig 12 dolgozónak fizettünk ki baleseti kártalanítást, címén 5033 forintot. Ezenkívül Ragyina Pál ez év januárjában történt halálos kimenetelű üzemi balesete kapcsán az igazgatóság vezetője az öngyógy részére jövedelemkiegészítés címén havonta 990 Ft járadékot fizet. Ez év első hét hónapjában tehát az igazgatóság az érdekeltek 65 százalékát kártalanította.

Az igazgatóság vezetője — szűkség szerint — élt a kármegosztás lehetőségével is. Laubert András havidíjazás (Miskolc városi Távközlési Üzem) ez év február 6-án munkatársával az utánfutóról egy oszlopot emelt le. Horváth Miklós ahogy megemelte az oszlopot, figyelmeztette Laubert Andrást, ne nyúljon az oszlop alá, de ő nem hallgatott a figyelmeztetésre — az oszlop a kezére esett. A baleset részben a sérült gondatlan magatartása okozta. Az igazgatóság ezért a különböző kárnak csak a felét fizette ki. Az Mt. 62. § (2) bekezdése szerint a munkáltató mentesül a kár azon része alól, amelyet a dolgozó vétkes magatartása idézett elő.

Előfordult több esetben is, hogy a sérültek a különböző kárra vonatkozó igényüket teljes mértékben a saját maguk által meghatározott összegben kívánják érvényesíteni. Kelemen Mihály vezető kezelő üzemi balesete miatt a múlt év decemberében 6 napig volt táppénzes állományban. Az igazgatóságtól — a kárigény-bejelentő lapon — 200 Ft különböző kár megtérítését kérte. Helyesen járt el az igazgatóság, amikor a Gazdasági Hivatala által okmányyszerűen igazolt 122 Ft kártérítési összeget fizette ki.

Az igazgatóság minden esetben írásban hívja fel a sérülteket a kárigény bejelentésére. Soltész Imre, egyesített kézbesítő (Miskolc, I. ph.) is kapott ilyen írást. Ugyanis június 27-én gyalogkészebeállítás közben az épülőfélben levő lakótelepen a hepehupás földúton jobb bokája megsérült, s ezért 9 napig volt táppénzes állományban, nem élt a kárigényével. Vajon miért?

— Nem nyújtottam be kárigényemet, mert Lajos bácsi azt mondta, hogy akkor a hivatal elesik az Elüzem kitérítéstől — kaptam a választ a kissé bátorlalan Soltész Imrétől.

— Ki az a Lajos bácsi?

— A csoportvezetőm.

A közösségi szemléletnek e helytelen megnyilvánulása, a munkájukat szorgalmasan, becsületesen végzők károsodását okozza. Soltész Imre mintegy 100-120 Ft-tal károsodott meg.

A szokás szerint ilyenkor azt kellene mondani: van javulás! De a törvény azért törvény, hogy azt száz százalékosan hajtsák végre mindenütt.

Maur Emil

40 kilogrammos hírlapzsák készítése tilos!

Lapuk júliusi számában „Apu, mikor alszol itthon...?” cím alatt foglalkoztunk a kísérletként közlekedtetett postavonatok dolgozók problémáival. Választ Dejcző Gáborról, a Budapesti Postaigazgatóság vezetőjétől kértünk.

— Olvastam a riportot. A postavonat közlekedtetésére azért van szükségünk, mert a MÁV több vonatot megszüntetett és újabb éjszakai személyvonatokat leállítást tervez. A kísérletként beállított posta-express indulási és menetideje megegyezik a régi zármozgópósta idejével. A két másik mozgópósta ugyan korábban indult, de jóval lassabb személyvonatban közlekedett. A mostani későbbindulás viszont több postaananyag szállítást teszi lehetővé, s ez bizony azt jelenti, hogy rövidebb menetidő alatt gyorsabban kell feldolgozni az anyagot.

— Tehát növekedett a munkaintenzitás, de annak csökkenése érdekében az útközi nagyvárosok — Debrecen, Püspökladány, Kecskemét stb. — részére mellékkocsikat állítottunk be, s az odaszólt anyagot csak Budapesten kell berakni, s amikor a mellékkocsikat rendeltetési helyükön leválasztják, az anyag kirakodását már a helybéli postások végzik. A posta-express nyolc kocsiából 6-ban teljes mozgópósta közlekedtetik, s közülük a feldolgozást megosztottam. A Bp. 72. és a Bp. 78. sz. hivatalokkal közvetlen zárlatokat készítették, e zárlatokkal útközben nincs munka.

— Szemleútjaink tapasztalatai azt mutatják: némileg könnyebbé vált a munka. Például kevesebb napilapot kell feldolgozni, hiszen Debrecen, Cegléd, Szentés, Csongrád hírlapjait ott helyben dolgozzák fel. A Szeged-békéscsabai vonalon egy fővel megerősítettem a létszámot. Viszont a cikkben említett 40 kilogrammos hírlapzsák készítése szigorúan tilos, az ilyenek készítését semmi nem indokolja. Egyébként a vonatok gyorsulása miatt bekövetkezett útidőcsökkenés miatti kevesebb utazási pótlék kérdésével foglalkozunk, s intézkedünk, hogy az illetmény ne csökkenjen. Igaz, a végállomáson töltött időket, amennyire lehet csökkentettem, de ez azt hiszem kölcsönös érdek, hiszen a dolgozók több időt tölthetnek családjuk körében. A mozgópósta szolgálat nehézségeit értékelve szakaszvezetői tanácsunk támogatásával két esztendő alatt az utazószovalat teljesítő dolgozóknak munkaköri bére, éjszakai pótléka, utazási átalányösszege növelésére közel 200 ezer forintot fordítottunk, amely egy főre átlagosan két év alatt mintegy 580 forint béremelést jelent. Arra töreksem, hogy az összes távol töltött idő 210 órára csökkenjen. Az utazási pótlékokat a IV. ötéves terv időszakában kb. 850—900 forintba terveztük emelni.

— Köszönöm a Postás Dolgozó közreműködését, hiszen segítette nekünk a felszínre hozott problémákkal, a jobb produkcióhoz — mondotta befejezésül Dejcző Gábor. (M. I.)

Bíráltunk — intézkedtek

A Postás Dolgozó májusi számában „Eredmények és panaszok nyomában” cím alatt a Budapest-vidéki Postaigazgatóság területén dolgozókról írtunk, s mivel a riportban több probléma is helyt kapott, felkértük Nagy Bélánét, az igazgatóság vezetőjét, aki válaszként lapunkban az intézkedésekről. A Fejér megyei Távközlési Üzem „dr. Münnich Ferenc” szocialista brigádjára rossz munkakörülményekre panaszkodott, pontosabban arról, hogy nincs öltözőjük, nem tudnak hol mosdani, így kénytelenek piszkosan hazatérni munka után. Az igazgatóság vezetőjének leveléből kitétni: furdási lehetőségük a brigád tagjainak a Székesfehérvár 2. sz. ph. épületében biztosítva van. Ennek csak az a szépséghibája, hogy a körzetmesterség és a hivatal között igen nagy távolság van. Nagy Béláné utasította az érdekelt igazgatósági osztályokat, hogy a szakaszvezetői munkavédelmi felelősének bevonásával vizsgálják meg a székesfehérvári helyzetet és szükségesszerűen tegyenek javaslatot a körzetmesterségnél egy önálló zuhanyozó kialakítására. Örömmel szereztünk tudomást arról is, hogy a brigád tagjai öltözőszekrényeket kaptak. A Távközlési Üzem zsúfoltsága, a dolgozók jobb elhelyezése a Székesfehérvári 1. ph. területén tervezett építkezésekkel oldódik meg.

A Nógrád megyei Távközlési Üzem dolgozói — Balassagyarmaton és Rétságán — szintén a szociális ellátottságra panaszkodtak. A vizsgálat kiderítette, a balassagyarmatiaknak megvan a tisztálkodási lehetőségük az ottani 1. sz. ph. vezetője utasítását kapott, hogy a dolgozók igénybe vehetik a hivatal fürdőhelyiségeit. Meg-

felelő számú öltözőszekrényeket is beállítottak. Egyébként a balassagyarmati postahivatal átalakítása és bővítése a IV. ötéves tervben esedékes. A rétságai munkakörülményeit a közeljövőben jelentősen megvitatták. Megvásároltak egy régi iskolaépületet, az átalakítás folyamatban van.

Kritizáltuk a munkabrigádok balesetveszélyes szállítási módját is. Az igazgatóság ez évben négy db utasfülkével ellátott tehergépkocsit szerzett be, s azokat a hálózatépítő üzemnek adták, egyet pedig az Északpest megyei Távközlési Üzemhez irányították. Törekvünk a másik fenntartási üzemet is ellátni ilyen gépkocsival, de egyelőre a Központi Járműtelep illet nem tud biztosítani.

Tény az, hogy riportunk nyomán az igazgatóság vezetője eredményesen intézkedett, s a dolgozók munkakörülményei javultak.

Lapunk júliusi számában „A dolgozók ügyeivel foglalkozni — kötelesség!” — című cikkben többek között szerepelt, hogy Szekszárd 1. ph. dolgozói elégedetlenek, mert, hogy négy-öt év múlva kerül csak sor öltözőjük, zuhanyozójuk kialakítására. Kántor Sándor, a Pécsi Postaigazgatóság helyettes vezetője levelében elismerte a szekszárdi áldatlan állapotokat, s közölte: a jelenlegi helyzetben nincs mód a bővítésre. A IV. ötéves tervben azonban Szekszárdon új posta épül. Kántor Sándor a vizsgálat során megállapította azt is, hogy az adminisztrációs többletmunkát bizonyos nyomtatványhiány idézte elő. (Nem derült ki a levélből: mit is tesz a hiány pótlása érdekében.) Pécs 1. ph. vezetője kifogásolta a munkakörülményeket, s ezt az igazgatóhelyettes jogosnak tartotta; de ott is csak az új posta megépülése után

várható javulás. A főpénztári trezor biztonságos ajtaját legyártották, augusztus végéig valószínűleg be is építik. Kisbajom, Segesd, Porrog, Somogyosodolgozó szintén az elhanyagolt postaházak miatt emeltek szót. Felújításuk más postaházakkal egyetemben az elkövetkezendő években esedékes. Dombóvár 2. sz. ph. területi tanácskozásán a kézikocsik fölé tetőt kértek, az igazgatóság beruházási tervjavaslatában jövőre biztosítanak erre lehetőséget. Ugyanebben a riportban bíráltuk a szekszárdi 1. sz. ph. szb-titkárt, mert a dolgozók panaszait nem az Elnökség határozatának megfelelően tartotta nyilván. Varga Sándor, a területi bizottság titkára intézkedett ez ügyben.

Júliusi számunkban „Egy város elavult postája” cím alatt szóvá tettük a Békéscsaba 1. sz. ph. dolgozóinak rossz munkakörülményeit. Fodor István, a Szegedi Postaigazgatóság vezetője levelében közölte, komoly változások várhatóak. Ugyanis Békéscsaba 2. sz. ph. rekonstrukciójának elkészülte után átvesszük a csomagkezelést az 1. sz. ph-tól, így több helyiség szabadul fel, s enyhül a zsúfoltság az 1. sz. postahivatalban. Jövőre a csomagkezelést gépkocsik számát 1-gyel növelik, így meggyorsítja az expressz csomagok kézbesítése. Ezenkívül egy lakás felszabadításával kíván enyhíteni az 1. sz. ph. elhelyezési gondjait. Ez irányban már felvette a kapcsolatot a békéscsabai városi tanáccsal. Az igazgatóság fejlesztési tervében azonban szerepel egy új, korszerű postafőosztály épület, amelynek realizálásáról Fodor István igazgató a későbbiekben tájékoztatja lapunkat.

(b-s)

Szines szöveges HELSINKIBŐL

A sajtó, a rádió, a televízió révén figyelemmel kísérhetjük a finn-magyar barátsági hét eseményeit, így azt is, hogy a 300 fős magyar népfővezetői küldöttség finnországi látogatása során mi történt. A küldöttséget három hatalmas repülőgép vitte Budapestre Helsinkibe, ahol július 3-tól 10-ig, gazdag program várta a delegációt. A küldöttség tagjai közt volt Ulrik György, a Budapesti Hírlapterjesztő Üzem Szakszervezeti Tanácsának titkára is, aki sok-sok kedves emlékekkel, tanulsággal tarsolyában tért haza. Megkértük, tájékoztassa lapunk olvasóit finnországi benyomásairól.

Ha nyitott szemmel járt, akkor bizonyára tud egy-két érdekességről beszélni.

— Igen! Láttam például Helsinkiben egy utcai távbeszélő-ikercfülkét — mindeztől készüléke rossz volt. Arra gondoltam, hogy lám, egy műszakilag annyira fejlett országban, mint Finnország is akadnak még hibák. No persze, ezzel nem mentem a mi utcai távbeszélőink hibáit. Láttam az Arkadia étteremben viszont egy érdekes, szinte testre szabott, plexi anyagból készült távbeszélő-fülkét! Nagyon tetszett! — Hogy volt-e postán? Igen! A Helsinki vasúti pályaudvar mellettibe benéztem. Bizony, az ablakok előtt ott is hosszú sorokban álltak az ügyfelek, igaz, viszont, hogy nagyon csöndesen, türelmesen. E nép híres nyugodtságáról, hiába, északi. Megjegyzem viszont, a hivatal nagyon tiszta, tágas és világos volt. A nyitvatartás? Nyáron hétköznapon 9—17 óráig, szombaton 9—14 óráig, télen hétköznapon 9—

17.30-ig, szombaton 9—13.30-ig. Ezt egyébként az idegenforgalmi prospektusokból tudtam meg. Arra gondoltam: bizony, jó lenne, ha a posta nálunk is együttműködne az idegenforgalmi kiadványok szerkesztésével ez ügyben...

— Mivel hírlapos vagyok, igyekeztem tanulmányozni a hírlapterjesztést is — folytatta Ulrik György. — A Rex mozi mellett, a város centrumában, láttam egy lábon álló, kb. 100x200 cm alapterületű laparúgó pavidont. Nagyon egyszerű, alumíniumból és üvegből készült. Hasonlóak a város többi részén lévőek is. Fűtés, világítás mindegyikben volt. Érdekes: az áramot légvezetéken keresztül biztosították. (Nálunk bizony ez nem megy!) Az árus nemcsak napilapot, hanem különböző ponyvaregényeket, sex-kiadványokat is árult, vagy 120 fajtát. Ezzel szemben láttam újságot árulni játékkészletekben, trafikokban is. A hírlapárus elmondta: reggel 8-tól 20 óráig dolgozik, s keresete csak a jutalék: kb. 600 márká. Nagyon kevésnek tartotta! A lapokat egyébként kiszállítják, a remittendőt pedig újszintén vissza. Elkézdtem gyorsan számolni, s kiderült, hogy a mi hírlapárusaink reálbére sokkal magasabb, mint az övék.

— Eddig könyvekből, filmekből ismertem Finnországot. Gyermekkori álmom teljesült. Tagja voltam egy olyan delegációnak, amely képviselte hazánkat a baráti Finnországban. Az élmények örökké élnek bennem — mondotta befejezésül Ulrik György.

POSTÁSOK POSTÁJA

Új telephelyen

Július 20-án adta át Garamvölgyi Miklós, a Pécsi Postaigazgatóság vezetője, a Gépjármű Szállítási Üzem új pécsi telephelyét. A csaknem 8 és fél milliós létesítmény korszerű géptermben, szerelőműhelyben és raktárban, fűró-, köszőrű- és esztergagép, hidraulikus és pneumatikus emelők, szervizberendezés, munkapadok, a legmodernebb raktári fém-állványok stb. könnyítik, és teszik biztonságossá az ott dolgozók munkáját. Az irodahelyiségben és a pihenőszobában vadonatúj bútorok teszik kellemessé a munkát vagy várakozást. Különös gondot fordítottak a szociális ellátottságra: világos öltöző, tussolók adnak módot a tisztálkodásra.

Keszthelyi István, az üzem vezetője örömmel nevezte az eseményt, s mint mondta: az a törekvésük, hogy az idegen vállalatok kikapcsolásával, maguk biztosítsák a kerület gépkocsijainak hibamentes üzemeltetését, mert így mielőbb kifizetődik az új beruházás.

A telephely közvetlen szomszédságában már emelkednek az új pécsi munkásszállás falai, annak befejezése után pedig megkezdődik az új oktatási központ építése is.

Dr. Pazar Ferenc

Javuló munkakörülmények Vácott

A Váci Járásí Népi Ellenőrzési Bizottság júliusi ülésén Mihálik Tibor vizsgálatvezető tett jelentést Vác és környékbeli postahivatalok munkájáról. Megjelent az ülésen Rákóczi András, a váci hivatal vezetője és helyettese, Pomozi Miklós is.

A nyolc népi ellenőr bevonásával tartott vizsgálat megállapította, a lakosság igényei a postai szolgáltatások iránt fokozott mértékben növekednek. Két gépkocsi indul a hajnali órákban Budapestre. Egyik a váci—szobi vonalon; másik a veresegyházi—váci vonalon adja le, majd este pedig összeszedi az útbaeső községek küldeményeit. Ezen kívül vasúti és MÁVAUT-szállítással, a váciakhoz 50 községből érkezik küldemény, csomag, távirat, pénz, stb.

A vizsgált hivatalok közül csak Dunakeszi találtak korszerű épületet. Vácott 1972-re várható a helyzet javulása,

amikor a távbeszélőközpont új helyiségekbe költözik.

Gondot okoz mindenütt a külterületi postaszolgálat. A rossz időjárás, a járhatatlan utak miatt, továbbá szabadság, vagy betegség esetén akadozik a kézbesítés. A tanácsok térkép, névsor juttatásával segítik e munkát.

Elismerően szóltak a hírlapterjesztésről. Ma már reggelentől Vácott kilencezer napilapot juttatnak az olvasókhöz, s az újságos gépkocs megérkezése után alig fél óra múlva már indulnak is a kézbesítők.

A vizsgálat nyomán a NEF javasolta: a megnövekedett igényeknek megfelelően törekedjen a posta a fokozottabb gépesítésre. Vácott szükség van több és kulturáltabb külsejű hírlappalvon felállítására. A postal dolgozók feladatokhoz mérten, kapjanak nagyobb anyagi megbecsülést. javítsák munkavédelmi és szociális körülményeiket.

Papp Rezső

KÖNYVESPOLC

EURÓPA KÖNYVKIADÓ: Sokat vártott magára, végül is megjelent Ernest Hemingway műveinek első kötete, amely elbeszéléseinek igényes válogatását tartalmazza. Sok közülük ismeretlen a magyar olvasó előtt. A tervek szerint hat kötet jelenik meg műveiből. **Stendhal:** Bizalmas íróskönyv. Irodalmi ritkaság. A klasszikusnak számító művész naplórészleteit, leveleit tartalmazza, amelyekből kitűnik, hogy bensőséges kapcsolatban volt Balzac-kal, Musset-vel, Turgenyev-vel, Prosper Mérimée-vel is többek között. (A sorozat 8. kötete.)

Dumas: Húsz év múlva a kétkötetes könyve a Világírodalom Remekai sorozat legújabbja, jelentősebb íróskönyv, történelmi anekdoták, izgalmas fordulatok, kalandok... nyújtanak lebilincselő olvasmányt. **Jorge Amado:** Flor asszony két férje c. könyve szintén a fenti sorozat új kötete. Elénk tárul egy szenvedélyekkel és szomorúsággal, no meg humorral teli élet. **Raymond Radiguet:** A test öröge; Orgel gróf bálja 1923 elején nagy feltűnést keltett.

Ferdinand Oyono: Az öreg néger és a kitüntetés c. könyve hőse az egyetlen Afrika hétköznapjainak embere. A regényt minden európai nyelvre lefordították. **Jordan Kovkov:** Sztaroplaninai legendák c. könyv a legfinomabb tollú bolgár író műve, amelyben hazája hősi múltjának állít emléket. De szóhoz jut benne a szerelem, amely megragadón hangzik fel a történetekben.

„Fénylő ölelnek édes örmében...” c. könyv a Sumer irodalom kistükre. A szavak csaknem ötezer éve, mai kultúránk hajnalán hangzottak fel. **Jacques Gazotte:** A szerelmes ördög c. könyv a „Csillag”-sorozatban jelent meg. Szerzője a francia forradalom előtt 18 esztendővel a felvilágosodás egyik termékeny, legszellemebb műve volt.

Megragadó a mű elegáns gyilkos ironiája.

„A vasorrú indiszababá” c. könyv felnőtteknek szóló kárpát-ukrajnai népmesék tartalmaz.

MAGVETŐ KIADÓ: Kolozsvári Grandpierre Emil: Párbeszéd a sorssal c. regénye egy züllöttnek tartott, kalandos sorsú lányról szól, aki csodálatosképpen mindvégig megőrizte a tiszta élet utáni vágyát. Az író sok izgalmas, társadalmunk szempontjából „kényes” kérdésben félreérthetetlenül foglal állást. **Silviano Ceccherini:** Rabszállítás c. regény nagy feltűnést keltett, hiszen a börtönök világát mutatja be. A szerző maga is húsz évre fételt fegyenc volt. **Benedek István:** Három kisregény c. könyve is nagy figyelmet érdemel. **Kunzabó Ferenc:** Parázson pirítani c. kötetéből a falvak és tanyák, iparvidékek és gyárak, életéből kapunk izelítőt. Írásában nagy szenvedéllyel felemeli szavát a maradiság ellen, keresi az összefüggéseket és a kiutat.

Hegedűs Géza: Ermész pecsétje c. versgyűjteménye, a marandonsági igényével közli az élet legfontosabbnak vélt tanulságait. **Kiss Tamás:** Fogdózz a csillagokba c. verses kötetben voltaképp saját önmagunkkal, örömeinkkel, szenvedéseinkkel találkozunk. **Iszlai Zoltán:** Lármafa című kötetében a költő hozzásegíti olvasóját a felismerés élményéhez, a megértés örömeihez.

Végül **Bárany Tamás** háromfelvonalos drámájának, a Tornádónak is megjelent a szövege, de ezen kívül még öt dráma, illetve komédia kerül az olvasó kezébe. **Karinthy Ferenc:** Gellérthegyi álmok c. színműve is megjelent.

GONDOLAT KÖNYVKIADÓ: Pap János: Alkotó emberek. A könyv szerzője újságíró. Bemutatja az emberiség legnagyobb alkotóit, méltatlanul elfelejtett tudósokat, feltalálókat. **Kispéter András:** Gárdonyi Géza c. könyvecské-

je egy legenda körüli kutafás legújabb eredménye. **Ipper Pál:** A túlsó partról jelentem c. könyve a közismert újságíró eseményriportjainak legizgalmasabbját foglalja magába. **Bencze-Katona:** Francia föld — francia nép c. kötetből összefoglaló leírást kapunk egy nagymúltú ország népeiről, történetéről. **Pálóczy Endre:** Könyvek a vadlótak padján c. műve irodalmi csemege, hiszen eddig nem ismert izgalmas eseteket ismerhetünk meg benne. Sokan láttuk a televízióban a **Vidocq** kalandfilm-sorozatot. Most könyvben idézhetjük fel az élményt.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: **Ernesto Che Guevara** szerzője **Közvetlen Gábor**. Sokat hallottunk a nagy hősről, hazafiról, ezáltal közelebb kerülünk a tényekhez. **Szekeres József:** A japán csoda közelről c. könyvében a szerző vitatkozik egyes nyugati szerzőkkel, s igyekszik választ adni a fejlődés pozitív és árnyasabb kérdéseire.

Lenin művei sorozatának 24. kötete jelent meg, amely elsősorban azokat a műveket tartalmazza, amelyek 1913 szeptemberé és 1914 márciusa között íródtak.

CORVINA KIADÓ: Farkas Istvánról, a kitűnő magyar festőművészről **Pataky Dénes** írt, a Művészet Kiskönyvtára sorozatban. A közzétett képreprodukciók magukért szólnak. Párizsban meg má is emlegetik, a művész önként vállalta az auschwitzit halált.

TÁNCSICS KÖNYVKIADÓ: **Herbert W. Franke:** Az orchideák bolygója c. könyv fantasztikus regény. Egy expedíció érkezik a földről egy távoli bolygóra és értelmes lények alkotásaira bukkannak, de lények helyett mindenféle automata gépeket és gépeket talál. Hátrözongató a gépvilág, ahol a gépagyak törvényszerű és halálbüntetés vár az expedícióra... **Jaques Piccard:** 11 000 méter mélységben c. könyv a híres mélytengeri kutató és tudós, nyugodtan mondhatjuk, riporikönyve. 1960. január 23-án 11 000 méterrel a Csendes-óceán felszíné alá ért a medret. Hogy mit látott, tapasztalt, arról számol be. (b-sy)

Csilicsala - Hüvelyk Matyi

Ki nem ismeri Csilicsala bácsit? Most bizonyára azt gondoljátok, hogy lehet ilyen csacsi kérdést feltenni egy gyereknek, mindenki tudja, hogy ő a Nagy Varázsló. Nemrégiben még filmről is bemutatkozott, a rádióban is megszólalt, sőt „betört” a bábszínházba is. Hogy teljes legyen most már Gyszi és Csilicsala bácsi kalandjainak feldolgozómódja, könyvben is megjelent. A szerzők: Tóth Eszter, és Török Sándor. Cím: A varázsló. Mindenkinek, még a felnőtteknek is tudniuk kell, hogy Csilicsala bácsi dolga: segíteni! Hát azt meg tudjátok-e, hogyan bánt el Hüvelyk Matyi, nem kevesebb, mint 12 rablóval? Csuda módon! Aztán... Leóka, a kisoroszlán unatkozott az állatkerti ketrecében, felkereste pajtásait, és nagyszerű játékokat talált ki. Zatopek és Palmira kengurukölykök állandóan nyaggatták anyjukat, Kenguru Lujzát, mert nem jön hozzájuk is a Mikulás. Egyszer aztán megtörtént a csoda... Ilyen és hasonló meséket olvashattok Márkus István: Mikulás a kenguruk szigetén c. könyvéből.

Ki szereti a matematikát? En nem hiszem, hogy nemmel válaszoltok. De ha mégis lenne néhány közület, akinek borsózik a háta, a matematika hallatára, ajánlom, olvassátok el Lukács Ernőné - Tarján Rezsőné: Rajzos matematika c. könyvét, meglátjátok gyerekjétek az egész.

Kertész Erzsébet: Az első Gertrudis c. életregényében, egy nagy művész alakját rajzolja meg, aki elsőnek játszotta el Bánk-bán Gertrudisát Megismerkedtünk Dérynével. Egressy Gáborral és sok más hírességgel is. Tverszkoj: Török indul c. ifjúsági regénye egy gimnáziumi osztály tanulójának izgalmas napjairól szól, azokról a napokról, amikor a fasiszták váratlanul rátörtek hazájukra, s ők a vityazi diákok ellenállók, partizánok, hősök lettek.

Mándy Iván: Robin Hood c. könyvéből a legendás hős új arccal lép elénk. William Golding: Az utódok c. könyvében a több ezer éves fejlődési folyamat mesterien sűrűsödik egyetlen epizódban. (Móra Könyvkiadó.)

Gyaloglóink nagy napjai

Gyaloglóink két nagyszabású nemzetközi verseny előtt állnak. A magyar válogatott ugyanis a Lugano Kupára készül, amelynek selejtezőit három országban, az egyiket Dunaujvárosban rendezik meg, amelyen Spanyolország, Svájc, Olaszország, Csehszlovákia, Lengyelország és Magyarország legjobb gyaloglói állnak rajthoz. Mindhárom selejtezőből az első két-két csapat jut az októberi döntőbe. A magyar csapat egyik tagja: Havasi István, míg az első számú tartalék Dinezs. A szakvezetők elsősorban Havasitól várják a jó eredményt, aki 50 km-en már egyéni győzelmet is szerzett néhány évvel ezelőtt az olaszországi Varese-ben. Akkori eredménye a jelenlegi magyar rekord.

Szakmai szempontból még nagyobb érdeklődés előzi meg a Londonban, szeptember közepén sorra kerülő Nemzetközi Postás gyaloglóversenyt. Az USPTT egésze alatt rendezett hagyományos postás verseny érdekessége: a résztvevők postás egyenruhában, a rendező országban használatos táskával, 15 km-es távon küzdenek az elsőségért. Csapatunk hagyományosan vesz részt ezen a versenyen. Svájcban egy ízben a magyar együttes nyerte a csapatversenyt, viszont két évvel ezelőtt — az NSZK-ban várakozáson alul szerepeltek. Csapatunk Havasi, Dinezs, Stefanik, Tóth S. összejáratásában — Konecz Sándor, a KPSZT titkára és Kunsgai István szakvezető kíséretében — utazik Londonba. Érdekessége: a legfiatalabb korosztályhoz tartozó Tóth Sándor az 57 éves Stefanik Pál is helyet kapott a postás válogatásban.

FOCITORNA

Tradicionalis számítás Budapest, Sopron, Pécs és Szeged postás labdarúgóinak évente megrendezett találkozója. Az idén Szeged volt a házigazda. A sorsolás nem kedvezett a hazaiaknak, első ellenfélként a Bp. Postás NB III-as csapatát kapták. Eredmények: Sopron-Pécs 5:0 (1:0), góllövők: Németh 2, Kovács, Bánfalvi, Hegyi. Budapesti Postás-Szegedi Postás 2:1 (0:1), góllövők: Vig, Hajasey, Fél, Murányi, Szeged-Pécs 3:3 (2:2), góllövők: Karsai, Kormanyos, Koszó, Ill. Kráczek 2., Vidákovics. Budapest-Sopron (1:0).

A tornát ismét a tavalyi bajnok, a Budapesti Postás nyerte. 2. Sopron, 3. Szeged, 4. Pécs.

Jó idő és gyér érdeklődés fogadta Dunaujvárosban a hivatal húsz éves fennállása alkalmából rendezett kispályás labdarúgó tornát. Július 26-án, délelőtt egymás után futott be a három meghívott együttes, Szekszárd, Székesfehérvár és Buvig „válogatottja”. A Dunai Vasúti tömegsporttelepen a sorsolások, és a technikai megbeszélés után egyszerre két pályán, Szekszárd-Dunaujváros és Székesfehérvár-Buvig párosításban megkezdődött a torna.

Gyorsan perogtak az események, egyre melegebb lett és mindinkább előtérbe került a komédió. A látottak alapján ebben a hazaiak voltak a legjobbak, a végül három győzelemmel és imponáló 12:0-as gólaránnyal, pontvesztéses nélkül sikerült otthon tartaniuk a jubileumi serleget.

Végül egy egyéni teljesítményről is szó esett: a dunaujvárosi Hornádi László, a hazaiak 12 góljából nyolcat rúgott... Szalay Imre

Sporthírek

□ Ifjúsági Barátsági Kupa-versenyen vett részt a magyar női kézilabdázók legtehetségesebb gárdája. A jugoszláviai Trogirban megrendezett nemzetközi tornán a magyar csapatban helyet kapott Zsiga, a Postás SE tehetséges „gölgvárosa” is.

□ Érdekes túramérleget állított össze 1970. első feléről a Pest megyei Természettudományi Szövetség. Előkelő a Cegédi Város helyezése: az év első felében 14 túrán több mint száz dolgozó vett részt.

□ Augusztus 16-án kezdődött a labdarúgó NB III. Északkelet-nyugati csoportjában az 1970-71. évi bajnokság. A Postás SE csapata a Sashalmi Elektronikus SE vendége volt. Csapatunk további sorsolása: augusztus 23: Postás-EMTK; augusztus 30: Pászto-Postás; szeptember 6: Postás-Balassagyarmat; szeptember 13: Gázmező-Művek-Postás; szeptember 30: Postás-ÉPGEÉP; szeptember 27: Mészerya-Postás; október 4: Postás-K. Sörgyár; október 11: OGSC-Postás; október 18: Postás-Török; október 25: Postás-Bp. Építők; november 1: S. Úveggyár-Postás; november 8: Postás-Zagyvapálfalva; november 15: Dózsa-Postás; november 22: Postás-Aszód.



* Nemzetközi viszonylatban nagy érdeklődést keltett a hír, a tokiói Mitsubishi Electric Corp. cég olyan különleges tv-vevőkészülékét fejlesztett ki, amelyben a sok helyet elfoglaló képernyő helyett, lapos ernyő van. Az új prototípus képernyője mindössze 100x75 milliméter, vastagsága 3 milliméter.

* Indiából érkező jelentések szerint, Nyugat-Bengália indial államban, a Kommünista Párt által vezetett Baloldali Egységfront felhívására, a postások sztrájkba léptek. A Helyi Törvényhozó Gyűlés feloszlását követelték, hogy tartsanak választásokat, szervezzenek a lakosság többségének érdekeit képviselő új kormányt, amely rendezze rossz fizetésüket is. A sztrájkolókhöz más iparágak dolgozói is csatlakoztak.

* A spanyol fővárosban hivatalosan bejelentették: több, mint száz postal dolgozó, köztük számos szakszervezeti funkcionáriust vett őrizetbe a politikai rendőrség. Karczag

Közel tizezre

Nyugodtan nevezhetjük magyar postás olimpiának az év elején megkezdett Országos Jubileumi Sportvetélkedő augusztus 15-én és 16-án az Egressy úti sportpályán lezajlott döntőjét. Az igazgatóságok, területi bizottságok alapszervei képviselői negyven fős válogatottak úgy vonultak fel a zöld gyepre, mint az olimpiákon résztvevő nemzetek. Az élen a Bp. Postaigazgatóság, utána Buvig, majd egyéges meglepetés debreceni csapat. E vetélkedő előzményeiről, a közép- és alapkörű döntőkről rendszeresen tudósítottunk lapunkban. Sokuk először ült sakkasztalok mellé, állt a starthelyekhez, sorakoztak a kispályás labdarúgópályákon, s nyugodtan állíthatjuk: komolyabban vették a versenyt, mint sok NB I-es sportoló. Búszkák voltak rájuk! Fatalin János, szakszervezetünk titkára megnyitászavaiából is ez csendült ki. Köszöntötte az amatőröket, a vendégeket, s méltatta a sportvetélkedő jubileumi jelentőségét, azokat akik az Elnökség felhívása nyomán közel tizezren versenyeztek. Végül megköszönte a sportvetélkedők szervezőinek, a sportolóknak közreműködését, s megnyitotta a döntőt.

Aki a legtöbb pontot szerezte
Az atlétikai versenyszámokban csapatának a legtöbb pontot a nőknél Moravec

kapta meg a vándorszerleget. A második helyen a debreceniek 232 ponttal, 3. Pécs (188), 4. KPSZT (172), 5. HTI (163), 6. Buvig (152), 7. Sopron (144), 8. RTV (140), 9. Miskolc (134), 10. Bp. Postaig. (88), 11. Szeged (54).

A versenyek szünetében néhány válogatott csapatkapitányt kértünk meg, nyilatkozzanak a Jubileumi Sportvetélkedő tapasztalatairól, további terveikről.



Márta, a férfiaknál Andrásfay Endre szerezte. Moravec Márta csinos, izmos sportoló. A Puskás-technikum utolsó éves tanulója, ilyenkor — iskolai szünetben — az Alkőzpont dolgozója. Már általános iskolás korában megszerette a sportot és a mostani sikerei csak megerősítették elhatározását: tanulmányai befejeztével versenyszerűen sportol. Reméljük, a Bp. Postás színeiben...

A sajátos „postás sportág”, a gyaloglás győztese, Andrásfay Endre, az Alkőzpont dolgozója: műszerész a felújító csoportnál. Szívós fiatalember, amit bizonyít, hogy az 5 km legyaloglása után csapata 4x200 m-es váltófutásában a kezdő szerepet vállalta és jelentős előnnyel adta át a stafétabotot váltótársának. Egyébként csak alkalomszerűen atlétizál. „Azt, hogy ilyen jól szerepeltem — mondja —, elsősorban László Sándornak és Széplaki Lászlónak köszönhetem, akik felkészítettek és akik bíztak bennem”.

A további sportágak eredményei: asztalitenisz (női): I. Zsrai Mária (Sopron); II. Sánta Istvánné (Debrecen); III. Béres Istvánné (HTI). Férfiak: I. Pencz György (Debrecen); II. Csintalan László (KPSZT); III. Dsugán Béla (TIG). — Sakk (női I. Csóti Katalin (HTI); II. Varga Mária (Pécs); III. Soós Imréné (Buvig). — Röplabda (női): I. Bp. Postaig., II. Távig, III. Debrecen. IV. KPSZT, V. HTI, VI. Sopron, VII. Buvig, VIII. Miskolc, IX. Pécs. — Teke (férfi): I. Sárik (Buvig) 486; II. Várkonyi (Távig) 481; III. Márkus (Bp. Postaig.) 472.

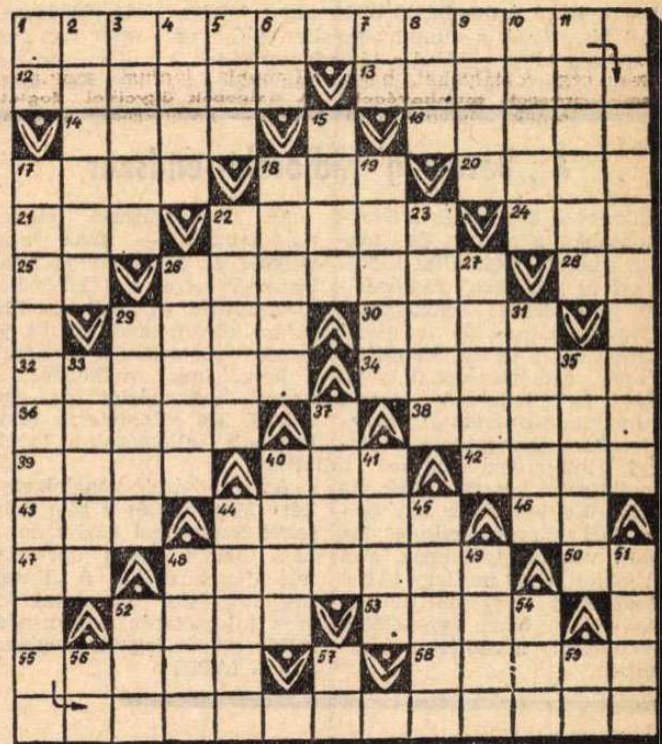
Mint mondtuk, a vidékiek nagyszerűen szerepeltek. Erre a jó szereplésre a különösen nagy érdeklődéssel kísért kispályás labdarúgásban Debrecen tette fel a koronát: hatalmas küzdelem után a labdarúgó-torna győztese lett. A döntőben — hatalmas küzdelem után — a KPSZT ellen Piko góljával 1:0-ra, míg Pécs ellen Varga S. és Piko góljával 2:0-ra győzött és ezzel a labdarúgó-torna végeredménye: I. Debrecen, 2. KPSZT, 3. Pécs.

A debreceniek nagyon boldogok voltak. Foci-csapatkapitányuk, Hevesi Barna elmondta: a terület négy csapatból állították össze a győztes válogatottat.

Befejeződött az országos jubileumi sportvetélkedő, de a nézők még tapsolhattak a kerékpáros üldözőverseny résztvevőinek és Dömötör Sándornak, aki a vendég Otto Schmidtet, a neves NDK-versenyzőt győzte le. A felnőtt és junior versenyzők 24 körös küzdelemből, a sérüléséből nemrég felépült Farkas Károly került ki győztesen. Az FTC-Postás ifjúsági labdarúgó-mérkőzést sajnos, a Fradi-ifik elmaradása miatt, csak Postás focibemutatóval pótolták.

Eljött az ünnepélyes pillanat, a díjkiosztás. Fatalin János elismerő szavak kíséretében adta át a szép díjakat. Összesített pontversenyben 280 ponttal a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság válogatottja

KERESZTREJTVÉNY



VÍZSZINTES: 1./ Étienne ATÁ. 54./ ZST. 56./ Létezik. 57./ Rey mondta. (Az idézet első része.) 12./ Tétován járkál. 13./ Megjelöl. 14./ Kimásol. 16./ Lónév (névelővel). 17./ Harapa. 18./ Latin harag. 20./ Ceruza. 21./ Jegyes. 22./ Leánynev. 24./ Mily? 25./ Rag. 26./ Dátumozó. 28./ Azonos betűk. 29./ Szárnyas. 30./ Férfinev. 32./ Gyűlés. 34./ Elveszté. 36./ Fordítva: papír pénz. 38./ Idegen leánynev. 39./ Adótorony. 40./ Városrész rövidítése. 42./ Zavaros zóna! 43./ GRA. 44./ Öröl. 46./ márká. 48./ Spicces. 50./ Tekintélyes ember. 52./ ...flot. 53./ Nem is az. 55./ Paripa-pár. 58./ Vág.

FÜGGŐLEGES: 1./ AAAAA. 2./ Későre. 3./ Férfinev. 4./ Amerikai filmrendező. 5./ RAR. 6./ Idegen kötőszó. 7./ „Emes”. 8./ Mutatózó, névelő. 9./ Becézt leány. 10./ Becézt leány — névelővel. 11./ Kategorizáló. 15./ Az idézet befejező szava. 17./ Az idézet második része. 18./ Finom szag. 19./ A mese. 22./ Bolgár étel. 23./ Az állatvilág törzse. 26./ Távoli nép. 27./ Vasut mellett. 25./ Becézt leány. 31./ Enekel. 33./ Félretett kártya. 35./ Szerszám. 37./ Leánynev. 40./ Hozzájutó. 41./ Rész. 44./ Durva anyag. 45./ Lassú. 48./ Ebredne. 49./ Német folyó. 51./ Becézt leány. 52./

Beküldendő: vízszintes 1, függőleges 17, 15. Beküldési határidő: szeptember 15.

Július lapunkban megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: Vízszintes 1./ A házaspár a legnagyobb; Függőleges 14. Ostobaság, de lányaim remélem; Függőleges 15./ Elkövetik majd.

Könyvjutalmat nyertek: Bogdáni Sándor (Debrecen), Nagy Ferencné (Ménfőcsanak), Varga Sándor (Kisterenye), Patáky Zoltánné (Budapest), Pető János (Budapest).

POSTÁS DOLGOZÓ a Postások Szakszervezetének lapja Szerkesztő a szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: Bérces György Szerkesztőség: Budapest, XIV. Cházár András utca 22. Telefon: 628-777 Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-619 Felelős kiadó: Gábor Márton a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója Terjesztő a Postások Szakszervezeté Szikra Lapnyomda, Budapest

Megteszik a magukat

Udvardy Istvánné gondolkozik a válaszon.

Egy-két évvel korábban talán érdekesebb dolgokat mondhattam volna az újságíróknak — mondja végül. — Ma már azzal dicsekedhetem, hogy tulajdonképpen minden rendben van.

Minden rendben van! A Budapesti Postaigazgatóság munkavédelmi bizottságának vezetője mondja ezt, amikor a bizottság munkájáról, hatásköréről, jogainak érvényesítéséről érdeklődöm.

Ahhoz azonban, hogy min-

den rendben legyen, elég hosszú és nem is sima utat kellett megtenniük.

— Kezdetben, amikor megalkultunk, nehéz volt. Az Igazgatóság műszaki apparátusa nem szívesen vett tudomást arról, hogy jogaink is vannak. Nemelegyszer az Igazgatóság szb-titkárának kellett fellépnie jogainak elismertetése végett. De ez már a régmúlté.

Három év története

A régmúlt mindössze három évet jelent. 1967. áprilisban

alakult meg a munkavédelmi bizottság. Udvardyné visszaemlékezésében valami még sincs a helyén. Mert jöhet igaz, hogy a szakszervezeti titkár is megtette a magáét a bizottság jogainak realizálásáért, az érdem mégsem az övé. Hanem az öttagú kis közösségé. Szívós, következetes, kitartó munkájuké.

— A beruházási osztállyal, a műszaki igazgatóval jó a kapcsolatunk. A vezetőknek már nem kell magyaráznunk, nem szükséges meggyőzni őket

a munkavédelem jelentőségéről. Az előadókkal nem mindig ilyen egyszerű a dolgunk. De a nehezen megszerzett helyzeti energiánk birtokában — ha szabad ezt a kifejezést használni — megbírózunk velük.

A kezdet kezdetén harc kérdése volt elérni, hogy egy új létesítmény, vagy részleg műszaki átadását, vagy bejelentését a bizottságnak. Most mindig pontosan időben értesítik őket. Eszrevételeiket jegyzőkönyvbe veszik, hogy könnyen ellenőrizhető legyen a hibák megszüntetése.

„Nem csináltunk rossz cserét...”

Hogy nem csináltunk-e rossz cserét azzal, hogy felcseréltük az Adriát a Balatonnal? Egyáltalán nem! A magyar tenger kellemesebb, családiasabb. Jól éreztük magunkat Almádiban — mondotta Trebaticki Sándor, a jugoszláv postás üdülők 36 fős csoportjának vezetője, aki egyébként a novisadi posta egyik műszaki vezetője. (A csoport a Jugoszláv Magyar Postás Szakszervezet üdülési csereegyezménye alapján töltött két hetet a Balatonon és fővárosunkban). A beszélgetésbe bekapcsolódott Róza József, a szubotici postás munkás önkormányzat titkára, Bondobránszky Todomir, a szubotici Jugoszláv Kommunista Ifjúsági Szövetség postás szervezetének elnöke, Szodszukovics Izba, a pétervárad-i pártbizottság titkára, Szilvai Antal és még sokan mások.

— Jól éreztük magunkat, a rólunk való gondoskodás nagyszerű, a programszervezés kritikán felüli. Szép emlékekkel és sok-sok barátsággal tarsolyunkban térünk vissza — mondották. Az iránt érdeklődünk, hogy milyen a szakszervezeti élet Jugoszláviában, illetve Újvidéken.

Nálunk a szakszervezeti szervek ügymond koordináló szerepet töltenek be és feladatuk mindenekelőtt az évi szabadságolással kapcsolatos ügyek intézése, szociális kérdések, a munkáspárt és az a csereüdülés. Ezen túlmenően rendkívüli segítyeket is javasolnak indokolt esetben a rászorulóknak. Felügyelnek arra is, hogy a megfelelő biztonságos feltételeket biztosítsák a munkavégzéshez. Elő van írva, hogy télen például a távírdamutások 2 óránál többet nem tartózkodhatnak oszlopon.

A múlt télen az egyik vezető úgymond fityyent hányt ennek az előírásnak és utasította az embereket, hogy az előírtnál több ideig dolgozzanak a vezetékoszlopokon. Az egyik munkás panaszt tett emiatt a szakszervezetnél, ahol az ügyét a munkás önkormányzat elé vitték, mivel az illető vezető ellen már többször is megrült fel hasonló panasz, javasolták a vezető leváltását. Így is történt. Vagy a másik eset: a szabadkai posta igazgatója sorozatosan munkásellenes intézkedéseket hozott, összehívták a szakszervezeti taggyűlést, s határoztak; az igazgatót leváltják. Általában minden munkásokat érintő kérdést a munkásokkal vitatnak meg döntés előtt. Körülbelül olyasmi ez, mint önként a termelési tanácskozás. Ha egyszer a munkás önkormányzat elfogad már valamit, azt senki nem változtathatja meg. Például hallottam, hogy önként jelentős összegeket fordítottak az új postás egyenruhára. A legszelebb demokratizmus alapján választották ki a megfelelő modelleket, s amikor azok elkészültek, jöttek az újabb lamentációk. Hát ilyesmi nálunk nem létezik. Hova is jutnánk!

Ezen kívül a szakszervezet foglalkozik a munkáspárttal. A postások körében népszerű a kispályás labdarúgás, a teke, a sakk, az asztalitenisz, aztán meg ott vannak a nyugdíjasok. Egy évben egyszer meghívjuk őket fehér asztalhoz, de sajnos a rohanó élet miatt ezen kívül nem jut idő az öregekkel való törődésre. Azt hiszem, ez maguknál jobban meg van szervezve. Ha visszamegyünk, felvetjük e probléma megoldását — mondották jugoszláv szaktársaink, vendégeink. (b-c)

A „Barátság” rádiórelé-rendszer

Sikeresen befejezték a Szovjetunióban a szovjet és magyar szakemberek által kidolgozott új „Druzba” rádiórelé-vonal kísérleti szakaszának vizsgálatát. Az új rendszer berendezései 12 500 kilométer hosszú rádiórelé-vonal kiépítését is lehetővé teszik — mondta Konsztantyin Szergejevics, a Szovjetunió postaiügyi miniszterhelyettese a szovjet sajtó képviselőinek. Az eddigi 600 helyett a hat széles sávú csatorna mindegyike 1920 vonalat tartalmaz, ami azt jelenti, hogy mintegy 12 000 beszélgetést vagy hat televíziós adást lehet egyidejűleg továbbítani a rádiórelé-rendszerben.

Az új rendszer teljesen automatizált — azaz nincs szükség az állomásokon kezelőszemélyzetre, ami különösen a sarkvidék és Szibéria időjárás körülményei között jelentős. Automaták ellenőrzik a készülékek működését. A kapott információt az egy-kétmástól 500 kilométerre fekvő központi állomásokra továbbítják.

Az új rádiórelé-vonalak egyikét Moszkva és a tőle délre fekvő Sztavropol között építik ki a másik pedig Jarosláv felé fog húzódní. A „Barátság” közvetítő vonal minden ezer kilométerén három-négy millió rubelt fognak megtakarítani. (APN)

Műszaki érdekesség

A különböző műszaki feladatok végrehajtásához szinte nélkülözhetetlen a mérés-technikák. A posta területén, a híradástechnikában, rádió- és televízióműszaki területen a mechanikai mérések, a szilárdági vizsgálatok, az összehelyesítés, a hibaszámításra vonatkozó tájékoztató ismeretek igen fontosak. Ehhez kíván segítséget nyújtani Hargittay Emil: Mérés-technikai gyakorlat c. kis könyve. A fejezetek címei magukért szólnak: A hosszúság, vastagság, elmozdulás, elfordulás, szintmérés; Súlymérés; Erő- és nyomatékmérés; Mechanikus rezgések mérése; Akusztikai fogalmak és mérések; Hibaszámítás, stb. (Műszaki Könyvkiadó).

Léder-Rádai: Tv-szerelők könyve c. mű sokak számára hasznos olvasmány. Vajon hányan bosszankodnak esténként a tv-készülékek előtt, amikor valamilyen ismeretlen ok miatt nem élvezhető az adás, zavaró a kép, gyenge a hang, stb. Több könyvet adtak már ki, amely hozzásegíti a tv-tulajdonosokat a helyes kezeléshez, beállításhoz, s egyáltalán a berendezés megismeréséhez. A könyv külön fejezetben foglalkozik a rendszeres hibakereséssel, felveti a jelenséget, majd megmagyarázza, aztán tanácsot ad a javításhoz. Különböző ábrák, fényképek mutatják be a hibákat, típusok szerint.

Nagy Pál Sándor—dr. Szilvay Géza: Hajómodellezés c. könyve nemcsak a hobbi-sok táborának szól. Hiszen a hajótervezés mindig művészet volt, igen sok ismeret, tapasztalat kell hozzá. A könyvben sok modell alapján szerepel útmutatás ad a hajózet geometriájához, ábrázolásához, az építéshez, a különböző alkatrészek elkészítéséhez, de mindenekelőtt a tervezéshez (Táncsics Könyvkiadó).

Már nem harci kérdés

Az utóbbi persze, nem könnyű dolog, mert a posta szociális, egészségügyi létesítményei elég sok kívánnivalót hagytak maguk után. Az utóbbi években viszont nagy erőfeszítéseket tettek a hiányok pótlására. De, hogy valóban megfelelnek-e a követelményeknek, a szociális normáknak, ezt a munkavédelmi bizottságnak kell véleményeznie.

— Örömmel mondhatom, hogy már ez sem számít harci kérdésnek. Nem szükséges bővebben bizonygatni, hogy a szociális létesítmények rovására takarékoskodni, ez tulajdonképpen drága mulatság.

A 70-es és a 78-as hivatalban étterem, konyha, könyvtár, a 72-esben zsákmosoda létesült. Az igazgatóság évi munkavédelmi intézkedési tervet készít, a munkavédelmi bizottság ennek alapján ellenőrzi a határidőket.

Szerencsének is nevezhetném, de mindenképpen igen kedvező dolog, hogy dr. Galambos Lászlóval, az igazgatóság munkavédelmi előadójával lehet együtt dolgozni. Ennek orozslánrése van abban, hogy most nem panaszkodom, hanem dicsekedhetem.

A fejlődés, az előrehaladás azonban nem jelent egyben problémamentességet is. A munkavédelmi bizottságnak — ha komolyan veszi hivatását — mindig akad tennivalója. Az októberi munkavédelmi szemlén megállapították például, hogy a budapesti 70-es hivatalban balesetveszélyes a papírvágógép. Az ellenőrzés során kiderült, hogy azóta sem tettek semmit. Erre kilátásba helyezték — határidő rögzítésével — a gép leállítását. És íme, néhány nap múltán rendbehozták. Az 5-ös hivatalban a kapcsolótábla hibája miatt az emelőt nem engedték működni. A szigorú fellépés meg hozta az eredményt.

Balesetelhárítás — jelen időben

De, sajnos, a balesetek megelőzése nem mindig jár sikerrel. A balesetekről még nem lehet elmondani, hogy a régmúlt korszakába tartoznak. Az alapos kivizsgálás mégis azzal biztat, hogy előbb-utóbb e tekintetben is meglesz a frontáttörés.

A legtöbb gondot a kézbesítők okozzák — mondja a munkavédelmi bizottság vezetője. — Kerékpáros és motorkerékpáros kézbesítőink fiatalok. Őket éri a legtöbb baleset. Ezért késhagyre menő harc folyt, hogy 16 éven aluli kerékpárra, 18 éven aluli pedig motorkerékpárra ne ülhesen Budapestben. Ezt sikerült elérnünk. Azt még nem tudom, kevesebb lesz-e ezután a közúti baleset, a lelkiismeret azonban valamivel nyugodtabb.

— Az igazi megoldás mégis az lenne, ha korszerűsíténnék a kézbesítést, ha legalább a kerékpárokat kiiktathatnánk. És ha több lenne a fizetés, akkor idősebb embereket kapnánk erre a munkára, akik természetesen megfontoltabban hajtanának...

— Szóval most itt tartunk. Minden rendben van — ezzel kezdte Udvardy Istvánné. És bár minden még nincs rendben, a munkavédelmi bizottság öt tagja megteszi a magáét.

HÍREK — GÖPEPEK BÉN

A hűség

Az ünnepélyes, sötétbe öltözött nőket és férfiakat, akik 30—40 évi postaszolgálat után nyugállományba vonulnak. Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese a posta vezérigazgatója köszöntötte. Az öszülők felek meghatódottan figyelték a posta vezérigazgatójának szavait. Igen,ők megtették a magukét, tisztességgel, becsülettel, s örülnek annak, hogy ezt elismerik. A vezérigazgató — néhány kérészetlen üdvözlő szó után — kitüntetésekét nyújtotta át a posta veteránjainak. Volt köztük néhány, aki a szakszervezeti mozgalomban is közismert. Így Kertész István, aki hosszú évekig a vezérigazgató-szakszervezeti bizottságának titkára volt, vagy Győre Károly, aki sokáig a Veszprém megyei bizottság vezetője volt. Dr. Mosonyi Ferenc évekig elnökségünk tagjaként végzett szakszervezeti munkát és Sasvári István a felszabadulás óta tevékenyen vett részt a szakszervezeti mozgalomban. Hosszú a névsor, akár mindannyójukat megemlíthetnénk, hiszen nyolcan kaptak koronát, tizenkilencen Posta kiváló dolgozója kitüntetését, sokan miniszteri dicséretet, illetve vezérigazgatói elismerést. Köszöntjük őket.

— Környezetével szolgáló lakás igénybevételével bővített a távbeszélőközpontot és a hivatalt.

— A népi ellenőrzés Békés megyében is vizsgálta a postai munkát. Különös tekintettel a nagy kiterjedésű tanyavilágra. javasolták: segédmotorokkal könnyítsék a külterületi kézbesítők munkáját.

— A következő években több mint 200 ezren kapnak telefont. A híradástechnikai ipar felkészült a feladat végrehajtására.

— Császárszálláson három hétig nem kaptak rendszeresen újságot.

— 33 kecskeméti kézbesítő ajánlotta fel segítségét árvíz-károsult postáscoládoknak. A Szegedi Postaigazgatóság Makóra irányította őket.

— A kesztelyi postaházakon nem tüntetik fel az úrtételek időpontját.

— Már a megyei újságok is foglalkoznak a szarvasi postaház életveszélyes voltával.

— New Yorkban a postások revolverrel kézbesítének, mert többször rablótámadás érte őket.

— A svéd Industrial Development újságok, folyóiratok és hasonló nyomtatványok kötegekbe csomagolására automatikus számláló-csomagológépet gyárt, amely óránként 60 ezer oldal nyomtatványt csomagol be, illetve 2000 csomagot készít.

— Új postahivatal épül Vámosgyörkön, Horton, távvalasító rendszer-központot szerelnek Gyöngyösön.

— Ez évben a Szegedi Postaigazgatóság több mint 1 millió forintot biztosít a Békés megyei postaházak felújítására.

Szegedi tapasztalatcsere

A Közlekedéstudományi Egyesület Szegedi Területi Szervezet postás szakcsoportja augusztus 11—12-én tartotta Országos Tapasztalatcserejét.

Az ülészakot Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója nyitotta meg. Emlékeztetett a hírközlésnek a modern társadalomban, a népgazdaságban egyre növekvő szerepére, ezzel összefüggésben vázolta a posta távlati fejlesztési tervét, végül ismertette a fejlesztési célok elérése érdekében eddig tett, s a közeljövőben várható a IV. ötéves terv közgazdasági szabályozóinak kialakításához szükséges gazdasági és szervezeti intézkedéseket, amelyek megvitatásával nagy segítséget nyújthat az egyesület.

A tanácskozás az egyes szak-

osztályok szekcióülésének keretében folytatódott. A résztvevők előadásokat hallgattak, például a technikai fejlődés hatása a postaküldemények feldolgozására és szállítására; A távközlés távlati fejlesztési terve; A rádió- és televízióműsor-szórás távlati fejlesztési koncepciója; A távközlő hálózatok fejlesztési programjának megvalósításához szükséges kábeligények alakulása; A hírközlés IV. ötéves tervének közgazdasági szabályozói címmel.

A tanácskozás befejezésekor dr. Buják Konstantin vezérigazgató-helyettes értékelte a kétnapos konferenciát. Végül a Miskolci Postaigazgatóság vezetője meghívta a résztvevőket a jövőre Miskolcon rendezendő országos tapasztalatcsereére.

(benda)

Jogi tanácsadás

Az Mt V. 99. §. (2) bekezdésének az a rendelkezése: — a foglalkozási betegségen kívüli egyéb betegségekért a munkáltató nem felel — helytelen gyakorlatot váltott ki. A munkáltatók és a munkaügyi döntőbizottságok abszolút érvényűnek tekintették e rendelkezést, s ebből adódott, hogy bármilyen okból keletkezett az egészségromlás, a munkáltatót a kártérítés alól mentesítették.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság egy elvi jelentőségű döntése (Megjelent a Bírósági Határozatok 1970. évi 4. számában) azonban a szóban levő rendelkezés helyes értelmét adva kimondja: a dolgozó megbetegedése miatt vétkesség esetén a munkáltatót kártérítési felelősség terheli.

Az ítélet alapján az a körülmény szolgált, hogy egy mozgósított dolgozó postakocsiban dőlt el, s az ismételt erős lehelés, az alacsony hőmérsékletű munkahely miatt tüdőgyümökösos fertőzést kapott. Az orvos véleménye szerint a rossz munkakörülmény közrejátszott a betegségében.

A munkáltató vétkessége az indoklás szerint a következő: „A munkaviszony keretében a vállalat köteles az egészséges és biztonságos munkavégzést biztosító körülményeket megteremtteni. Az Általános Balesetelhárító és Egészségvédő Övrendszabály 1. 1. pontja pedig rögzíti: a dolgozók testi épségének, egészségének, munkaképességének megóvása érdekében minden munkahelyen korszerű technikával, technológiával, munkaszervezéssel a tudományos eredmények felhasználásával kell gondoskodni a munkával kapcsolatban keletkező ártalmak megelőzéséről. A szóban levő mozgópostakocsiban nem gondoskodott a munkáltató a fűtésről, tehát az övrendszabályban előírtakat nem biztosította, így a bíróság az ellentétes munkaügyi döntőbizottsági határozatokkal szemben, teljes kártérítésre kötelezte a postát.

Egy döntés figyelmeztetett: a megfelelő munkakörülményekért az illetékes szakmai vezetők a felelősek.”

J. L.

Munka közben egy csésze RIO KÁVÉ felfrissít!

PAK